

**UNIVERZITA PARDUBICE
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ**

MODERNIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2006

Jitka ZÁLEŠÁKOVÁ

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

**UNIVERZITA PARDUBICE
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ
ÚSTAV VEŘEJNÉ SPRÁVY A PRÁVA**

MODERNIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**AUTOR PRÁCE: Jitka Zálešáková
VEDOUCÍ PRÁCE: Mgr. Tomáš Šimek**

2006

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

UNIVERSITY OF PARDUBICE
FACULTY OF ECONOMICS AND ADMINISTRATION
INSTITUTE OF PUBLIC ADMINISTRATION AND LAW

**MODERNISATION OF PUBLIC
ADMINISTRATION**

BACHELOR WORK

AUTHOR: Jitka Zálešáková
SUPERVISOR: Mgr. Tomáš Šimek

2006

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Poděkování:

Ráda bych poděkovala svému vedoucímu práce Mgr. Tomáši Šimkovi za cenné rady, náměty a připomínky, které mi ochotně poskytoval v průběhu celého období zpracování této bakalářské práce.

Dále děkuji pracovníkům z Ministerstva zemědělství České republiky za poskytnuté informace.

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 23.8.2006

.....
Jitka Zálešáková

ABSTRAKT:

Ve své bakalářské práci popisuji modernizaci veřejné správy. Práce je rozdělena do několika hlavních kapitol. Má pozornost je soustředěna nejprve na obecné vymezení pojmů souvisejících s veřejnou správou. Poté se věnuji popisu veřejné správy a průběhu reformy veřejné správy. Následující čtyři kapitoly jsou věnovány oblastem modernizace veřejné správy. Týká se zejména oblastí kontroly veřejné správy, informatizace veřejné správy, systém vzdělávání úředníků a kvality veřejných služeb. Poslední kapitola je věnována regulaci.

V samotném závěru práce je zpracován krátký sociologický výzkum v podobě řízeného rozhovoru, který byl proveden s pracovníky Ministerstva zemědělství České republiky.

ABSTRACT:

In my bachelor work I describe the modernisation of public administration. My work is divided into number of the chief chaps. Firstly is my attention concentrated upon common delimitation notions associated with public administration. After that I pay to description public administration and process reform public administration. Next four chaps are devoted regions modernisation of the public administration. Relate to domain control of the public administration, informatisation of the public administration, educational system of officials and quality of public services. Last chap is devoted regulation.

In himself close work is processed short sociological research in the form controlled interview, which was effected with workers Ministry of agriculture of the Czech republic.

OBSAH

ÚVOD.....	10
1. VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ.....	11
2. VEŘEJNÁ SPRÁVA	12
2.1. REFORMA VEŘEJNÉ SPRÁVY	14
2.1.1. CÍL REFORMY.....	14
2.2. PRŮBĚH REFORMY.....	15
2.2.1. I. FÁZE REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY.....	15
2.2.2. II. FÁZE REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY	16
2.3. REFORMA A MODERNIZACE ÚSTŘEDNÍ STÁTNÍ SPRÁVY	17
3. DOSTUPNOST A KVALITA VEŘEJNÝCH SLUŽEB A ŘÍZENÍ VEŘEJNÉHO SEKTORU.....	17
3.1. VEŘEJNÉ SLUŽBY	17
3.1.1. POSKYTOVATELÉ VEŘEJNÝCH SLUŽEB.....	18
3.1.2. STANDARDIZACE VEŘEJNÝCH SLUŽEB	19
3.2. KVALITA VEŘEJNÉ SPRÁVY	20
3.2.1. BENCHMARKING.....	20
3.2.2. BENCHMARKINGOVÝ CYKLUS	21
4. VZDĚLÁVÁNÍ VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ	22
4.1. VSTUPNÍ VZDĚLÁVÁNÍ.....	23
4.1.1. PRINCIPY VSTUPNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ.....	24
4.2. PRŮBĚŽNÉ VZDĚLÁVÁNÍ.....	25
4.2.1. PROHLUBUJÍCÍ VZDĚLÁVÁNÍ.....	25
4.2.2. AKTUALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ	25
4.2.3. SPECIALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ.....	25
4.3. ZVLÁŠTNÍ ODBORNÁ ZPŮSOBILOST	26
4.4. VZDĚLÁVACÍ PYRAMIDA.....	26
5. INFORMATIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY.....	27
5.1. ZÁKLADNÍ REGISTRY	27
5.2. REGISTR ÚZEMNÍ IDENTIFIKACE, ADRES A NEMOVITOSTÍ	30
5.3. REGISTR OBYVATEL	31
5.4. HOSPODÁŘSKÝ REGISTR	32

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

6. VEŘEJNÉ A OBČANSKÉ KONTROLY	33
6.1. VEŘEJNÁ KONTROLA.....	33
6.2. OBČANSKÁ KONTROLA.....	34
7. REGULACE.....	35
7.1. REGULAČNÍ PROSTŘEDÍ.....	36
7.2. CÍL REGULACE.....	38
7.2.1. OPTIMÁLNÍ MÍRA REGULACE.....	39
7.2.2. KVALITNÍ REGULACE.....	39
7.2.2.1. Proporcionalita.....	39
7.2.2.2. Odpovědnost.....	39
7.2.2.3. Konzistence.....	39
7.2.2.4. Transparentnost.....	40
7.2.2.5. Cílenost, směřování.....	40
7.3. NÁSTROJE ZLEPŠOVÁNÍ REGULACE.....	40
7.3.1. EX ANTE HODNOCENÍ.....	40
7.3.2. EX POST HODNOCENÍ.....	40
7.3.3. HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE.....	41
7.3.4. KONZULTACE.....	41
7.4. ŽIVOTNÍ CYKLUS REGULACE.....	42
7.5. SANKČNÍ SYSTÉM.....	43
7.6. HODNOCENÍ ADMINISTRATIVNÍ ZÁTĚŽE.....	44
8. VÝZKUM.....	46
8.1. CÍL A OBJEKT VÝZKUMU.....	46
8.2. METODA SBĚRU EMPIRICKÝCH DAT.....	46
8.3. ZPRACOVÁNÍ EMPIRICKÝCH DAT.....	46
9. ZÁVĚR.....	53
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	55
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	57
SEZNAM TABULEK.....	57
SEZNAM GRAFŮ.....	57
SEZNAM PŘÍLOH.....	58

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

ÚVOD

V České republice v minulých letech proběhla reforma veřejné správy, která měla za úkol přiblížit veřejnou správu co nejvíce občanům. Potřeba reformy veřejné správy byla dále vyvolána především změnou společenského systému a rozhodnutím o zaměření na vstup do Evropské unie. Garantem pro reformu veřejné správy vláda v roce 1998 ustanovila Ministerstvo vnitra a na základě usnesení vlády došlo 1. dubna 2004 k převedení gesce za tuto problematiku z Ministerstva vnitra na Úřad vlády.

První fáze reformy veřejné správy znamenala ustanovení krajů a související přesun řady kompetencí z ústřední státní správy. Realizace druhé fáze reformy veřejné správy znamenala zrušení okresních úřadů a rovněž přesun kompetencí na kraje a obce.

Reforma zároveň vyvolala výrazné systémové změny, které zahájily modernizaci veřejné správy. Týká se zejména oblastí zlepšování regulace, kontroly veřejné správy, informatizace veřejné správy, systém vzdělávání úředníků a kvality veřejných služeb. Modernizace je postupný, dlouhodobý a prakticky nikdy nekončící proces.

Cílem této práce je poskytnout obraz současného stavu modernizace veřejné správy a stručně nastínit problematiku s tím související.

Jako první krok v práci definuji základní pojmy, které s danou problematikou souvisejí. Po vymezení těchto pojmů se budu věnovat reformě veřejné správy. Následně se pokusím popsat určité části modernizace veřejné správy. A posléze se zaměřím na regulaci jako aktuální část modernizace veřejné správy, kterou považuji za jednu z důležitých částí modernizace veřejné správy.

V závěru své práce zhodnotím malý výzkum, který byl proveden za spolupráce zaměstnanců Ministerstva zemědělství České republiky a byl zaměřen na problematiku regulace.

1. VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Efektivnost: komplexní kritérium hodnocení veřejné správy. Spočívá v porovnávání nákladů a výsledků správní činnosti. Důraz je kladen na vnější efektivnost, tj. na výsledky působení veřejné správy při plnění jejích společenských úkolů a cílů.

Decentralizace: je demokratický proces, v němž se postupuje část státní správy samosprávě nebo i nestátním (soukromým) subjektům.

Dekonzcentrace: představuje postoupení kompetencí orgánům nižšího stupně nebo specializovaným složkám na stejné úrovni řízení (vertikální nebo horizontální dekoncentrace). Dosahuje se tak racionálnější dělby a organizace práce uvnitř správních úřadů. Na rozdíl od decentralizace se nejedná o předání politické moci, o deetatizaci.

Nebo-li, že veřejnou moc svěřenou původně státu bude nyní vykonávat územní samosprávný celek jako svou samostatnou působnost, zatímco v případě dekoncentrace půjde o působnost přenesenou.¹

Modernizace veřejné správy: modernizací se dříve většinou rozumělo uplatňování nových prostředků a metod pro dosažení kvalitativně vyšší úrovně a přizpůsobení novým současným podmínkám. Nyní se modernizací státní správy často rozumí proces postupných kroků a změn, které mají zajistit větší efektivnost, a to bez radikálních a převratných změn, jako je např. rozsáhlá privatizace veřejných služeb.

Reforma veřejné správy: Nejčastěji se tak označují větší, zásadnější a komplexně pojímané systémové změny veřejné správy nebo jejích jednotlivých částí. K označení změn nebo zavádění nových přístupů a prostředků ve veřejné správě se používá řady výrazů bez jednoznačného obecně platného rozlišení, jako např. transformace, modernizace, racionalizace, optimalizace. Jejich význam je nutno vyvodit z konkrétních souvislostí.

¹ JURNÍKOVÁ, Jana – KADEČKA, Stanislav. Ke vztahu státu a samosprávy. *Veřejná správa* [online]. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 22.2.2001, č. 8, příloha. [cit. 2006-08-12]. Vychází týdně. Dostupné z URL <<http://www.mvcr.cz/casopisy/s/2001/0008/8pril1.html>>.

Subsidiarita: princip, podle kterého jsou všechna opatření a pravomoce vykonávány na nejnižším stupni správy, který umožňuje jejich realizaci nebo výkon.

Státní správa: státní správa je veřejnou správou uskutečňovanou státem a svým charakterem představuje realizaci moci výkonné. Stát jako subjekt veřejné správy vykonává státní správu prostřednictvím státních orgánů.

Územní samospráva: územní samosprávu v české republice vykonávají obce, kraje a hlavní město Praha, která je současně obcí i krajem. Územní samospráva je veřejnou správou uskutečňovanou jinými subjekty (obcemi a kraji), než je stát.²

Ústřední správní úřady: (ministerstva a jiné správní úřady ústředního charakteru) jsou základním nástrojem vlády. Svými četnými vazbami spoluvytvářejí systém, který je nazýván ústřední státní správa. Ústřední správní úřady jsou nedílnou součástí systému veřejné správy. Zřizuje je část první zákona č.2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Zákon vymezuje ústřední orgány státní správy v jejichž čele je člen vlády, tzv. ministerstva. Vedle ministerstev zákon uvádí tzv. další ústřední orgány státní správy, které mají ústřední charakter, tj. nemají nadřízený správní úřad.

2. VEŘEJNÁ SPRÁVA

Veřejná správa představuje soustavu institucí a řídicích a výkonných činností, které vyplývají z objektivní potřeby uspořádané společnosti, která je geneticky dána potřebou člověka žít ve společenství druhých lidí. Pro výkon a řízení činností ve veřejné správě si každý stát vytváří na svém území historicky daný systém specializovaných institucí, které z pohledu kritéria uspokojování potřeb jsou zařazována do odvětví veřejné správy.

Pro členění veřejné správy se obecně uplatňují dva zásadní pohledy:

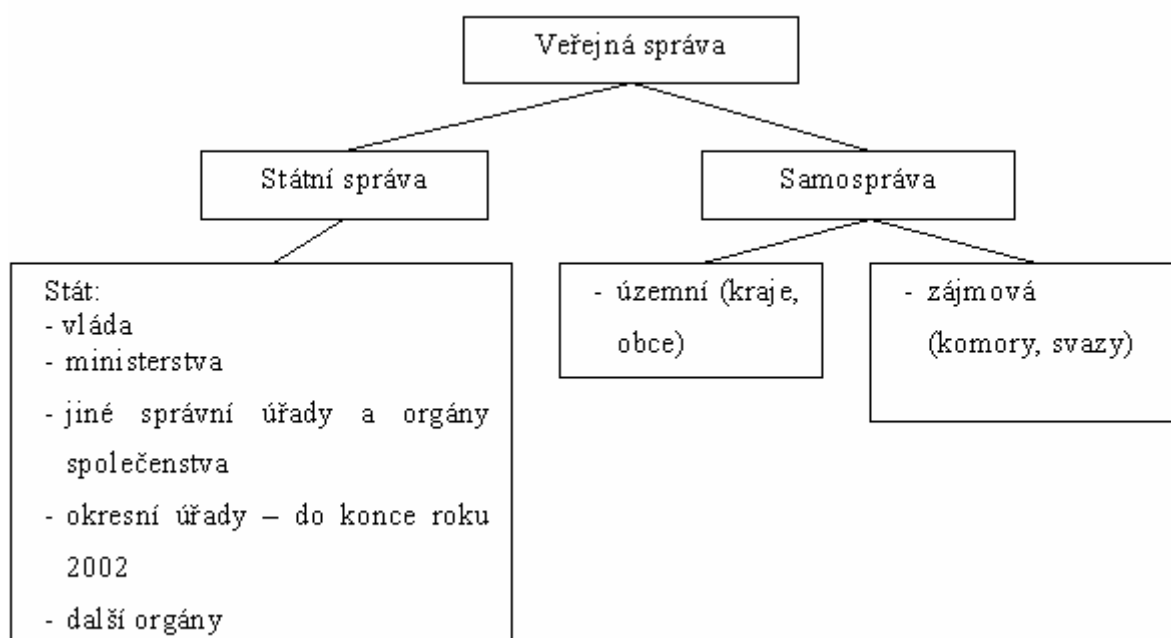
1. členění ve vztahu k základnímu poslání institucí, které souvisí s uplatňováním demokratickými principy v řízení státu a jejich třemi pilíři: mocí zákonodárnou (parlament), mocí výkonnou (prezident, vláda) a mocí soudní (soudy obecné,

² BRŮNA, M. *Veřejná správa (po 1. lednu 2003)*. 1. vyd. Praha: Institut pro místní správu, 2003. 96 s.

správní, ústavní), případně mocí kontrolní (Nejvyšší kontrolní úřad). Instrukce realizující moc zákonodárnou soudní a kontrolní jsou konstituovány ústavou a z ní vycházejícími zákony a instrukce moci výkonné (mimo prezidenta) v českých podmínkách kompetenčním zákonem č. 2/1969 Sb. o zřízení ministerstev a jiných správních orgánů státní správy v České republice, ve znění pozdějších předpisů, případně zákony speciálními.

2. členění ve vztahu k principům rozhodování o potřebách občanů a jejich zabezpečení na státní správu a samosprávu a to územní a zájmovou viz. obrázek č.1

Obrázek č.1 - Členění veřejné správy

Zdroj: Rektořík, J. a kol. *Ekonomika veřejného sektoru*. 2. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2001. 258 s. ISBN 80-210-2550-6

Významná je také hospodářsko-organizátorská role veřejné správy, která je pojímána jako uspořádaná soustava vztahů, nástrojů a institucí, tj. jde o společensko-hospodářský mechanismus, který funguje za účelem tvorby, rozdělování a použití bohatství. Veřejnou správu ve vztahu k hospodářské politice lze chápat jako souhrn metod, opatření, způsobů a postupů, které tento mechanismus uvádějí do chodu, zabezpečují jeho regulaci, dodávají mu energii a cílové zaměření. Hospodářská politika bez organizace a managementu veřejné

správy nemůže být realizovaná. Současně veřejná správa bez hospodářské politiky ztrácí svoje postavení, neboť postrádá základnu pro svoje působení, pro svůj výsledný produkt.³

2.1. REFORMA VEŘEJNÉ SPRÁVY

Za reformu se vydává jak komplexní přestavba systému, případně i zásadní změna činnosti (fungování) veřejné správy, či organizační restrukturalizace, tak víceméně dílčí (sektorální) modernizace či jiné zdokonalování.⁴

První záměry reformy veřejné správy se rýsovaly po svržení komunistického režimu v listopadu 1989, byly dány tehdejší ekonomickou a politickou situací. Centrální úroveň se sestávala ze dvou úrovní vlád: vlády federální a vlád dvou republik, České a Slovenské. Zahájením a východiskem reformy veřejné správy byla zejména žádost České republiky o členství v Evropské Unii. Na základě této žádosti publikovala v červenci 1997 Evropská komise svoje stanovisko ke vstupu České republiky do Evropské unie a formulovala v něm výhrady k pomalému postupu reformy veřejné správy v České republice a definovala nedostatky současného stavu, např. neexistenci regionální samosprávy, neexistenci strategie reformy veřejné správy, která by se měla postupně, ale s dostatečnou vehemencí a rychlostí realizovat. Toto stanovisko vyvinulo silný tlak na vládu České republiky, zejména pokud taková vláda bude uplatňovat proevropskou politiku a bude se snažit o vstup do Evropské unie. Proto v červenci 1998 ve svém prohlášení označila vláda reformu veřejné správy za jednu ze svých priorit.

Garantem pro reformu veřejné správy vláda v roce 1998 ustanovila Ministerstvo vnitra a usnesením vlády ze dne 17. března 2004 č. 237 viz. příloha č. 1 došlo k převedení gesce za tuto problematiku z Ministerstva vnitra na Úřad vlády, a to k 1. dubnu 2004.

2.1.1. CÍL REFORMY

Obecným cílem reformy veřejné správy je dosáhnout co možná nejlepšího fungování veřejné správy tak, aby efektivně sloužila občanům. Reforma má veřejnou správu zlepšovat změnou nebo výrazným zásahem do systému. Snahou je tedy nalézt optimální uspořádání veřejnosprávních orgánů, jejich působností a přehodnotit jejich zřizovatelské funkce

³ Rektořík, J. a kol. *Ekonomika veřejného sektoru*. 2. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2001. 258 s. ISBN 80-210-2550

⁴ VIDLÁKOVÁ, Olga: *Reformy veřejné správy*. 1. vyd. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000. 140 s. ISBN 80-7

k příspěvkovým organizacím (viz. decentralizace, dekoncentrace). Důraz by měl být kladen na co možná nejefektivnější řízení procesů v rámci veřejné správy (zavádění moderních manažerských technik do veřejné správy, informatizace veřejné správy, odstranění duplicit, vyšší transparentnost procesů apod.). Výrazná pozornost reformy veřejné správy byla věnována nejprve oblasti územní veřejné správy.⁵

2.2. PRŮBĚH REFORMY

Reforma veřejné správy probíhá na několika úrovních:

- 1. reforma územní veřejné správy (I. fáze - vznik krajských samospráv a II. fáze - zánik okresních úřadů)
- 2. reforma ústřední státní správy a reforma modernizace způsobu výkonu veřejné správy (informatizace veřejné správy; vzdělávání ve veřejné správě; veřejné a občanské kontroly; dostupnost a kvalita veřejných služeb a řízení veřejného sektoru, regulace)

2.2.1. I. FÁZE REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY

V roce 2000 byl přijat právní rámec pro uskutečnění reformy územní veřejné správy. V prvním kroku se jednalo zejména o zřízení krajských samospráv. S tím souvisela příprava zákonů organizačních a kompetenčních (zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)) a dále z oblasti finanční a majetkové (zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), atd.) Dne 12. listopadu 2000 se uskutečnily volby do 14 krajských zastupitelstev viz. obrázek č.2. V zákonné lhůtě, a to ve dnech 18. - 21. prosince 2000, byla svolána jejich první zasedání. Následovalo zvolení hejtmanů, kteří se posléze ujali řízení další činnosti krajských samospráv. Na základě schválených zákonů přešla na krajské úřady první část působností z ústředních orgánů státní správy a okresních úřadů.

⁵ Postup a hlavní směry reformy a modernizace ústřední státní správy, obsahující vyřešení gesce a orga
rupný z www:
<http

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Obrázek č. 2 – Mapa krajů České republiky

Zdroj: <http://www.zemepis.com/krajecr.php>

2.2.2. II. FÁZE REFORMY VEŘEJNÉ SPRÁVY

Základním cílem II. fáze reformy je další rozvinutí decentralizačních a dekoncentračních procesů. V této souvislosti dochází k přesunutí kompetencí, které byly dosud vykonávány orgány státní správy (tj. především okresními úřady) na samosprávu, ať již do samostatné nebo přenesené působnosti.

Pro přenos působností byla zvolena následující kritéria:

- dostupnost pro občany,
- počet obyvatel správního obvodu,
- přenos prvoinstančního rozhodování na co nejnižší možnou úroveň veřejné správy,
- četnost vydaných prvoinstančních rozhodnutí na jednotlivých úsecích státní správy,
- efektivnost, kvalita a hospodárnost výkonu veřejné správy na příslušném stupni,
- náročnost přenášených působností na kvalifikovanost zaměstnanců úřadu.

Rozhodujícím datem v II. fázi reformy územní veřejné správy byl 1. leden 2003. Ke dni 31. 12. 2002 byla ukončena činnost okresních úřadů a jejich působnost byla přenesena převážně na orgány územních samospráv - obce s rozšířenou působností a kraje a v některých případech na jiné správní úřady.

2.3. REFORMA A MODERNIZACE ÚSTŘEDNÍ STÁTNÍ SPRÁVY

Reforma ústřední státní správy je proces, který zasahuje do systému ústřední státní správy a je součástí reformy veřejné správy. Naproti tomu modernizace ústřední státní správy systém zachovává a pouze jej vylepšuje.

Obecným cílem reformy ústřední státní správy je zásahem do systému zajistit, aby ústřední správní úřady lépe prosazovaly realizaci zákonů a efektivněji sloužily vládě a společnosti. Mají být více orientovanými na kvalitu služeb a na výsledky. Zavedeny mají být nástroje umožňující systematické zvyšování efektivity vynakládání veřejných prostředků na činnost ústředních správních úřadů a nástroje zvyšující kvalitu služeb ústřední státní správy. Zlepšit se má realizace vládní politiky a kvalita materiálů předkládaných vládě ústředními správními úřady. Reforma má podpořit širší využití moderních technologií a manažerských metod řízení a zvýšit horizontální koordinaci ústředních správních úřadů.

3. DOSTUPNOST A KVALITA VEŘEJNÝCH SLUŽEB A ŘÍZENÍ VEŘEJNÉHO SEKTORU

3.1. VEŘEJNÉ SLUŽBY

Veřejnými službami jsou služby vytvořené, organizované nebo regulované orgánem veřejné správy za účelem zajištění poskytování služby způsobem, který považuje za nezbytný pro uspokojení potřeb společnosti a při respektování principu subsidiarity.⁶

Každý se během svého života dostává do situace, kdy potřebuje využít veřejné služby. Důvodem pro jejich existenci je potřeba či zájem zabezpečit přístup k těmto službám nejen dle individuálního rozhodnutí a individuálních možností jednotlivce. Sama veřejná správa je

⁶ Kolektiv autorů. *Veřejná správa v České republice*. 2 vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2005. 118 s. ISBN: 80-239-4709-5

chápana jako služba pro občana. Veřejnou službou jsou tedy tzv. věcné veřejné služby, které jsou státem, krajem či obcí organizovány, poskytovány v naturální (věcné) podobě či regulovány, případně poskytovány ve formě finanční podpory a v širším slova smyslu i správní činnosti, ať jsou či nejsou upraveny zákonem. Veřejné služby jsou tedy přímo či nepřímo ovlivňovány subjekty veřejné správy na úrovni národní i nadnárodní. Nejblíže je občanovi obec, významnou roli hrají kraje. Důležitá je také role státu, kdy zejména po vstupu do Evropské unie je možné předpokládat dopady do této oblasti vyplývající z uplatňování základních principů trhu Evropských společenství volného pohybu osob, zboží, služeb a kapitálu.⁷

Obecný právní rámec pro dělbu kompetencí v oblasti veřejných služeb je dán zejména ústavním pořádkem. Pokud je něco působností územní samosprávy a není-li výslovně stanoveno, že jde o působnost kraje, je vždy příslušná obec. Společný právní rámec je dále tvořen zejména zákonem o obcích a zákonem o krajích.

Obecná zodpovědnost za dostupnost a rozvoj veřejných služeb náleží příslušným ministerstvům. Pokud konkrétní zodpovědnost za dostupnost a kvalitu jednotlivých druhů veřejných služeb náš právní řád neupravuje, pak z hlediska právní konstrukce jde o samostatnou působnost všech obcí, protože z hlediska samostatné působnosti není mezi obcemi z hlediska jejich velikosti rozdíl. Rozdíl je však z hlediska jejich schopnosti dané služby svým občanům poskytovat.

3.1.1. POSKYTOVATELÉ VEŘEJNÝCH SLUŽEB

Poskytovatelem veřejných služeb může být stát, kraj, obec nebo jakákoliv právnická nebo fyzická osoba, která splní podmínky předepsané zákonem. Poskytovatelem některých veřejných služeb jsou přímo orgány veřejné správy – ministerstva, krajské, městské nebo obecní úřady. Tak je tomu kupříkladu u letecké záchranné služby či letecké pátrací a záchranné služby či u řady správních činností. V souvislosti s reformou veřejné správy se významným poskytovatelem řady veřejných služeb staly kraje. Na krajskou samosprávu byly převedeny některé kompetence zřizovatelských funkcí v oblasti školství, zdravotnictví, kultury a sociálních služeb, které do konce roku 2002 náležely okresním úřadům. Dále jsou poskytovatelem organizace, agentury nebo organizační složky ministerstev, krajů, měst nebo obcí. S touto situací je možné se setkat například u řady knihoven, muzeí, zoologických

⁷ Analýza veřejných služeb [online]. Ministerstvo vnitra, c2003 [cit. 2005-10-14]. Dostupný z www:

<http

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

zahrad či nemocnic. Poskytovateli služeb jsou dále organizace nebo obchodní společnosti, které jsou zcela nebo zčásti v majetku ministerstva, kraje, města nebo obce.

3.1.2. STANDARDIZACE VEŘEJNÝCH SLUŽEB

Standardem veřejné služby se rozumí minimální úroveň kvalitativních a kvantitativních parametrů v zákoně vymezené veřejné služby. Cílem standardizace veřejné služby by mělo být dosažení větší efektivity, symetrie informací při poskytování konkrétní služby ve vazbě na její dostupnost a kvalitu. Některé veřejné služby mají již v současné době vymezeny standardy dostupnosti přímo v příslušných zákonech. Tyto parametry mají zpravidla kvantitativní charakter a upravují minimální časovou, prostorovou, informační, případně ekonomickou dostupnost služby. Příkladem časové dostupnosti může být četnost nebo časový interval, u prostorové dostupnosti se může jednat o kapacitu služby vztahenou k definovanému k definovaného počtu obyvatel případně územní jednotce, ekonomická dostupnost pak může být definována např. stanovením ceny či kritéria spoluúčasti.

Vymezení přesných parametrů veřejných služeb je z určitého pohledu výhodné, neboť zaručuje celostátní územní celistvost jednotu při zajišťování veřejných služeb, na straně druhé však představuje určitý nehybný pohled na problematiku dostupnosti a kvality a mohlo by při špatném nastavení parametrů, případně neexistenci sankcí mít pouze formální charakter. V tomto kontextu se jeví jako výhodné tuto metodu využít u těch služeb, jejichž neexistence představuje ohrožení základních životních podmínek občanů, případně znamená klíčové znevýhodnění při uplatnění ve společenském a pracovním životě.

Na základě usnesení vlády č. 1259 ze dne 9. prosince 2002 byla zpracována analýza veřejných služeb. Vláda uložila všem ministrům a vedoucím ostatních ústředních správních úřadů v koordinaci s 1. místopředsedou vlády a ministrem vnitra zpracovat analýzu veřejných služeb a veřejných služeb vhodných ke standardizaci. K tomuto účelu byl zpracován formulář Popis veřejné služby viz. příloha č. 2.⁸

⁸ Analýza veřejných služeb [online]. Ministerstvo vnitra, c2003 [cit. 2005-10-14]. Dostupný z www:

<http

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

3.2. KVALITA VEŘEJNÉ SPRÁVY

Kvalita ve veřejné správě je míra naplňování oprávněných požadavků zákazníků na poskytovanou veřejnou službu nebo občanů na kvalitu života v dané obci, regionu či kraji.⁹

Kde zákazníci (např. žadatelé na úřadě, účastníci správního řízení atd.) očekávají, že jejich žádost nebo potřeba služby bude vyřízena rychle, bez právních a jiných nedostatků, v požadovaném standardu. A občané čekávají, že dojde ke zvyšování kvality života v jejich obci, kraji nebo regionu. V České republice hraje významnou úlohu při prosazování kvality Rada České republiky pro jakost při Ministerstvu průmyslu a obchodu i pracovní skupina této Rady pro veřejnou správu při aktivním vedení ze strany Ministerstva vnitra ČR a Úřadu vlády. Významným nositelem kvality nejen pro veřejnou správu je i občanské sdružení Česká společnost pro jakost.

V posledních několika letech se stále častěji objevuje požadavek na zvýšení kvality výkonu veřejné správy, zprůhlednění jejích procesů, zkvalitněním poskytovaných služeb a větší přiblížení veřejné správy občanovi. Z pohledu územní veřejné správy je tento požadavek o to větší. Vlivem uvedených skutečností se ve veřejné správě v daleko větší míře lze setkat s trendem přejímání moderních metod řízení, které byly původně vyvinuty pro potřeby soukromého sektoru. Jednou z těchto metod je benchmarking.

3.2.1. BENCHMARKING

Benchmarking je metoda řízení kvality. Je to metoda zlepšování učením se od druhých, způsob řízení změny. Je to neustále pokračující činnost, která se snaží nalézt nejlepší praktické postupy uvnitř organizací s podobnými funkcemi a jejímž smyslem je dosáhnout lepších výkonů ve vlastní organizaci.¹⁰

Pojem benchmarking mohou jeho různí uživatelé vykládat různě. Pro některé je to jednoduše proces porovnávání nákladů, jiní o něm hovoří, když chtějí pojmenovat zlepšení služby. Jedna z definic říká, že je to využití strukturovaného porovnávání s cílem definovat a zlepšovat dobré praktické postupy. Benchmarking je technika trvalé optimalizace, která

⁹ Kolektiv autorů. *Řízení procesů výkonu státní správy*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. 160 s. ISBN 80-239-4098-8

¹⁰ Kolektiv autorů. *Benchmarking ve veřejné správě*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. 80 s. , ISBN 80-239-3933-5

porovnává a analyzuje procesy (služby) za účelem zjistit nejlepší praxe (praktické postupy), s nimiž se pak organizace poměří.

Smyslem benchmarkingu je zjištění jak si organizace stojí ve srovnání s ostatními, především pokud jde o výstupy, tj. výsledky služeb zákazníkům. Dále jak organizace pracuje z hlediska vstupů, tj. personálu, financí a dalších zdrojů a jaká je úroveň služeb, které pomocí vstupů zajišťuje. A mimo jiné zjištění nejen rezerv v organizaci, ale především poznání, jak některé věci dělají jiní. Účelem tohoto postupu je vytýčit rozdíly, které pak lze využít k vymezení zlepšitelných oblastí. To je založeno na standardech nebo stanovené úrovni, kterou chcete dosáhnout v poskytovaných službách. Benchmarking je především otázkou zdokonalování, každou informaci získanou prostřednictvím benchmarkingu je proto třeba využít k dosažení změny zlepšení poskytovaných služeb. Benchmarking umožňuje organizaci neustále se zlepšovat, měřit výkon, porovnávat výkon své organizace s jinými a zvyšovat kvalitu služeb.

Základem benchmarkingu je měření výkonu. Není to však jen zjišťování údajů a dat o výkonech nebo nákladech. Získaná data je třeba převést na ukazatele a na základě informací z těchto ukazatelů potom vyvozovat závěry a provádět změny. To je podstata benchmarkingu. Měření výkonu je důležité, protože umožňuje identifikaci nejlepších postupů. Pro minimalizaci chyb je potřeba postupovat podle tří zásad:

1. měřit, co je pro organizaci důležité;
2. měřené hodnoty musí být v souladu s celkovými a dílčími cíli organizace;
3. měřené hodnoty musí sledovat to, co je důležité pro klienty (zákazníky, občany) organizace.

Metoda benchmarking se při měření výkonů organizace prioritně zaměřuje více na výstupy než na vstupy.

3.2.2. BENCHMARKINGOVÝ CYKLUS

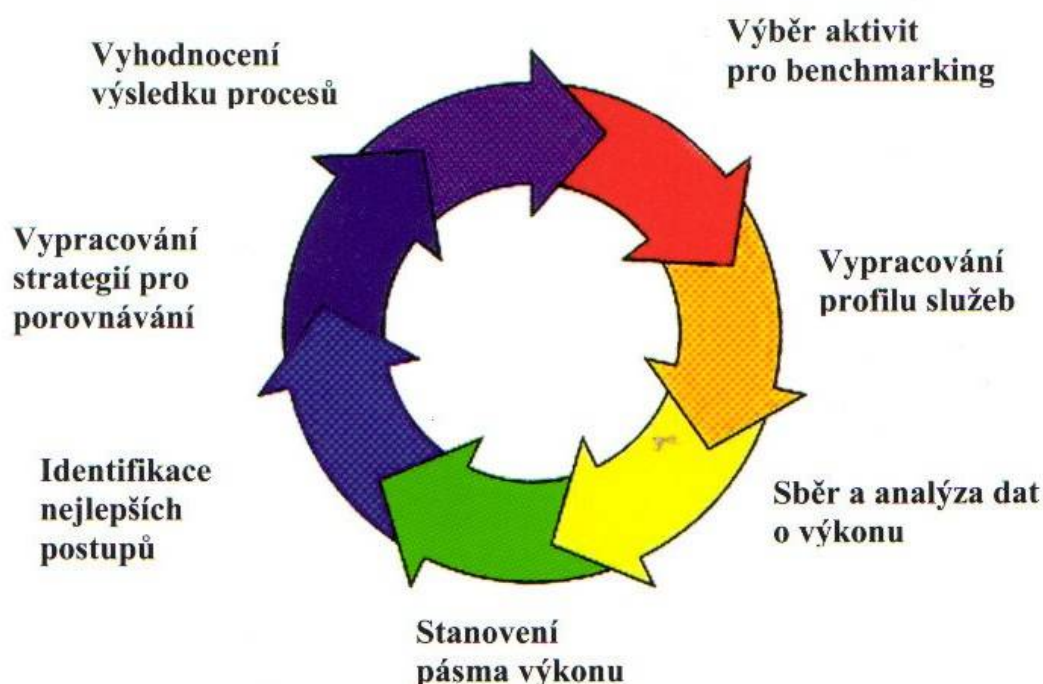
Benchmarking je neustále se opakující proces, je to způsob řízení změn a cesta k trvalému zlepšování. Skládá se ze sedmi kroků viz. obrázek č.3:

1. výběr činností/oblastí pro benchmarking
2. vypracování profilů služeb
3. sběr a analýza dat o výkonu
4. stanovení pásma výkonu
5. identifikace nejlepších postupů

7. vyhodnocení výsledků a procesů

Metoda benchmarkingu se jeví jako ideální pro podporu samostatných aktivit územní samosprávy a jako účinný prostředek pro zvýšení efektivity veřejné správy a kvality poskytovaných veřejných služeb.

Obrázek č. 3 – Benchmarkingový cyklus (proces)

Zdroj: Kolektiv autorů. *Benchmarking ve veřejné správě*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. 80 s., ISBN 80-239-3933-5

4. VZDĚLÁVÁNÍ VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

Dnem 1. ledna 2003 vstoupil v účinnost zákon č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o úřednicích“), který upravuje pracovní poměr úředníků a jejich vzdělávání. V právním řádu České republiky představuje zákon o úřednicích zcela novou právní úpravu postavení zaměstnanců územních samosprávných celků, neboť do jeho účinnosti se pracovněprávní vztahy zaměstnanců územních samosprávných celků řídily obecnými pracovněprávními předpisy, zejména pak zákonem č. 65/1965 Sb., zákoník práce.

Potřeba nové právní úpravy vyplynula z nedostatků dosavadní právní úpravy, ale také z měnícího se prostředí, které kladlo na zaměstnance územních samosprávných celků stále vyšší nároky. Kritizovaným důsledkem právní úpravy platné před účinností zákona

samosprávných celků vykonávajících činnosti v oblasti veřejné správy. Hlavními příčinami tohoto stavu byl subjektivní výběr zaměstnanců, jejich poměrně vysoká fluktuace, neúplný systém vzdělávání zaměstnanců a v některých případech i nadměrné zásahy volených orgánů územních samosprávných celků do individuálních personálních rozhodnutí týkajících se zaměstnanců těchto celků.

Cílem zákona o úřednicích je proto zkvalitnění práce úřadu územního samosprávného celku, které je možné pouze v případě zkvalitnění práce samotných úředníků. Předpokladem k tomu je ovšem větší profesionalizace úředníků územních samosprávných celků, neboť na nich závisí spokojenost občanů s výkonem veřejné správy. Jednou z možností, jak zlepšit práci úředníků, je stabilizace jejich pracovních míst a posílení jejich nezávislosti na volených orgánech. Jak ukazují příklady z praxe, zákon o úřednicích znamenal opravdu značný posun ve stabilizaci úředníků a vedoucích úředníků. Zákon o úřednicích též posílil pravomoc vedoucího úřadu, který má mimo jiné za úkol řídit úřad územního samosprávného celku v pracovněprávních záležitostech.¹¹

4.1. VSTUPNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Vstupní vzdělávání je definováno zákonem o úřednicích. Dle tohoto zákona vstupní vzdělávání zahrnuje:

- znalost základů veřejné správy, zvláště obecných zásad organizace a činnosti veřejné správy a územního samosprávného celku, základy veřejného práva, veřejných financí, evropského správního práva, práv a povinností a pravidel etiky úředníka,
- základní dovednosti a návyky potřebné pro výkon správních činností,
- znalosti základů užívání informačních technologií,
- základní komunikační, organizační a další dovednosti vztahující se
- k jeho pracovnímu zařazení.

¹¹ Kolektiv autorů. *Veřejná správa v České republice*. 2 vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2005. 118 s. ISBN: 80-239-4709-5

4.1.1. PRINCIPY VSTUPNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Vstupní vzdělávání by mělo plnit následující funkce:

- orientovat nově přijatého zaměstnance na konkrétním pracovišti včetně splnění formálních požadavků vyplývajících z příslušných právních předpisů (bezpečnostní předpisy apod.),
- vybavit jej základními informacemi o činnosti úřadu a jeho kompetencích včetně zařazení konkrétního úřadu ve veřejné správě,
- umožnit zaměstnanci plnou a rychlou integraci do pracovního prostředí,
- přinést mu doplňující a navazující informace o veřejné správě s ohledem
- na jeho vzdělání a dosavadní praxi,
- informovat jej o systému dalšího profesního vzdělávání ve smyslu zákona o úřednících územních samosprávných celků, o jeho právech a povinnostech z tohoto zákona vyplývajících.

Vstupní vzdělávání se realizuje ve zkušební době a musí být ukončeno nejdéle do tří měsíců od vzniku pracovního poměru. Vstupní vzdělávání nemusí absolvovat úředník, který má zkoušku ze zvláštní odborné způsobilosti. Rozsah a obsah vstupního vzdělávání zpravidla určí vedoucí personálního útvaru po dohodě s vedoucím úředníkem, do jehož působnosti bude zaměstnanec zařazen. Pro vstupní vzdělávání stanovilo Ministerstvo vnitra v souladu se zněním § 35 zákona č. 312/2002 Sb. optimální rozsah 40 vyučovacími hodinami a vzorový vzdělávací program je rozdělen na šest závazných modulů s doporučenou časovou dotací. Součástí vzorového vzdělávacího programu jsou i rozšiřující vzdělávací moduly, které jsou koncipovány tak, aby úředník získal komplexní informaci o veřejné správě včetně jejího začlenění do budoucích evropských struktur. Tyto moduly nejsou myšleny jako povinné a lze je zařadit i samostatně do průběžného vzdělávání (dle § 20 zákona č. 312/2002 Sb.) a jako takové je zvláště akreditovat a certifikovat.

Při dopracování konkrétního vzdělávacího programu pro zaměstnance je nutno vycházet:

- z analýzy úrovně, rozsahu a obsahu jeho dosaženého odborného vzdělání,
- z jeho dosavadní odborné praxe,
- z jeho praktických znalostí a dovedností.

Je vhodné konkrétní vzdělávání realizovat takto:

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

- pro absolventy vyšších odborných škol,
- pro absolventy středních odborných škol a gymnázií.

Dále je nezbytné provést vnitřní diferenciaci podle charakteru a obsahu dosaženého vzdělání a dosavadní praxe:

- pro absolventy studijních oborů veřejné správy orientačně uvedených v příslušném prováděcím předpise,
- zaměstnanců, kteří již mají praxi ve veřejné správě,
- ostatních.

Takto lze vzdělávací program konkretizovat a modelovat na konkrétní osobu a konkrétní pracovní pozici, kterou bude vykonávat. O absolvování vstupního vzdělávání vydává správní úřad, popř. realizující vzdělávací instituce „osvědčení“, jehož vzor je uveden v příloze č. 3.¹²

4.2. PRŮBĚŽNÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Průběžné vzdělávání zahrnuje prohlubující vzdělávání, aktualizací vzdělávání a specializační vzdělávání zaměřené na výkon správních činností v územním samosprávném celku, včetně získávání a prohlubování jazykových znalostí. Jedná se o vzdělávání reagující na přijetí nových právních předpisů a zejména na novelizace či jiné úpravy platných právních předpisů.

4.2.1. PROHLUBUJÍCÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Mělo by navazovat na vstupní vzdělávání ale především na získanou zvláštní odbornou způsobilost a vzdělávání vedoucích úředníků s tím, že si jeho účastník „prohloubí“ získané znalosti a dovednosti, které následně uplatní při výkonu správních činností.

4.2.2. AKTUALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Zahrnuje vzdělávací programy, které reagují na změnu v oblasti příslušné legislativy, koncepce (celostátní, regionální) v dané oblasti, popř. změny metodiky, přístupu k problému, které úředník potřebuje znát, aby výkon státní správy nebo vlastní působnosti byl kvalifikovaný, kvalitní a aktuální .

4.2.3. SPECIALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

¹² Vstupní vzdělávání úředníků územních samosprávných celků [online]. Ministerstvo vnitra, c2002 [cit. 2005-

Zpravidla má dlouhodobější charakter a je určeno vybrané skupině úředníků (např. vedoucích úředníků)

4.3. ZVLÁŠTNÍ ODBORNÁ ZPŮSOBILOST

Zvláštními odbornými způsobilostmi (dále jen „ZOZ“) jsou v souladu se zněním zákona o úřednících, vybrané správní činnosti výkonu státní správy v přenesené působnosti. Výčet těchto činností výkonu státní správy v přenesené působnosti je uveden ve vyhlášce Ministerstva vnitra č. 512/2002 Sb. viz. příloha č. 4. Ověření ZOZ se provádí zkouškou před komisí, jmenovanou Ministerstvem vnitra, u Institutu pro místní správy Praha. Zkouška ZOZ se člení na dvě samostatně vykonávané a hodnocené zkoušky – písemnou a ústní. V každé z nich se pak samostatně ověřují znalosti z obecné části a zvláštní části.

ZOZ se skládá z **obecné části** (znalost základů veřejné správy, obecných principů organizace a činnosti veřejné správy, znalost právní úpravy obecního zřízení, krajského zřízení, zákona o hlavním městě Praze, zákona o správním řízení, a schopnost aplikace těchto znalostí) a **zvláštní části** (znalost právních předpisů a správních postupů, upravujících působnost orgánů územních správních úřadů v rozsahu příslušné činnosti, schopnost jejich aplikace).

Úředník je povinen prokázat ZOZ k výkonu správních činností stanovených prováděcím právním předpisem do 18 měsíců od vzniku pracovního poměru k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání ZOZ předpokladem. Ukázkou cvičného testu z obecné části ZOZ naleznete v příloze bakalářské práce pod č. 5.

4.4. VZDĚLÁVACÍ PYRAMIDA

Pevná vzdělávací struktura představuje pyramidu, která má následující stupně

- vstupní školení, kterého se účastní všichni pracovníci vykonávající státní správu
- druhý stupeň pyramidy je určen pro různé skupiny řadových pracovníků
- třetí stupeň je určen pro střední management
- čtvrtý stupeň je určen pro vrcholový management

S výjimkou prvního stupně, který je povinný, musí pracovník vykonávající státní správu na určitém stupni pyramidy absolvovat předepsaný vzdělávací modul, který má obecnější charakter a vedle tohoto předepsaného modulu budou muset pracovníci na druhém a třetím stup

výkonu veřejné

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

správy. Vedle těchto povinných a specializovaných vzdělávacích modulů bude zpracovaná a neustále doplňovaná celá soustava výběrových modulů tak, aby si zaměstnanec z nich mohl sám volit nebo mu byl výběrový modul doporučen tím, kdo řídí personální práci.

5. INFORMATIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY

Hlavní gesci za oblast informačních systémů veřejné správy, a tím i elektronické veřejné správy (eGovernment), má v České republice. Ministerstvo informatiky ČR, které vzniklo v roce 2002 z tehdejšího Úřadu pro veřejné informační systémy, Ministerstvo informatiky ČR stanovuje základní směry a koncepce rozvoje; v zásadních otázkách rozhoduje vláda České republiky. Ministerstvu vnitra ČR v této oblasti přísluší koordinace rozvoje informačních systémů územních orgánů veřejné správy.

Pod pojmem eGovernment se skrývají různé úlohy zabývající se elektronizací výkonu veřejné správy. Do velké množiny těchto úloh zcela jistě patří i typy úloh, které se snaží přiblížit veřejnou správu občanovi, a to jednak tak, že občan od orgánů veřejné správy získává požadované veřejně přístupné informace, ale i úlohy, které se zabývají obousměrným tokem informací, tzn. řeší případy, kdy občan od orgánu veřejné správy požaduje konkrétní úkon, nebo i případy, kdy se občan prostřednictvím elektronické komunikace stává účastníkem správního řízení.¹³

5.1. ZÁKLADNÍ REGISTRY

Na konci roku 2004 vláda schválila dva klíčové dokumenty, které zahájily rozsáhlé práce na vybudování registrů veřejné správy a zavedení systému sdílení dat ve veřejné správě: věcný záměr zákona o sdílení dat schválený usnesením vlády z 3.11.2004 č. 1064 a návrh dalšího postupu budování registrů veřejné správy (v rámci systému sdílení dat ve veřejné správě). Zákon o sdílení dat při výkonu veřejné moci je podmínkou provedení reformy veřejné správy v České republice. Myšlenka vybudování základních registrů veřejné správy vychází z přijatého dokumentu Státní informační politika – cesta k informační společnosti. Tento záměr byl dále rozpracován a přijat v dokumentu Koncepce budování informačních systémů veřejné správy a potvrzen dokumentem Státní informační a komunikační politika – e-Česko 2006 schválený usnesením vlády č. 265 ze dne 24. března 2004.

¹³ Kolektiv autorů. *Veřejná správa v České republice*. 2 vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2005. 118 s. ISBN: 80-239-4709-5

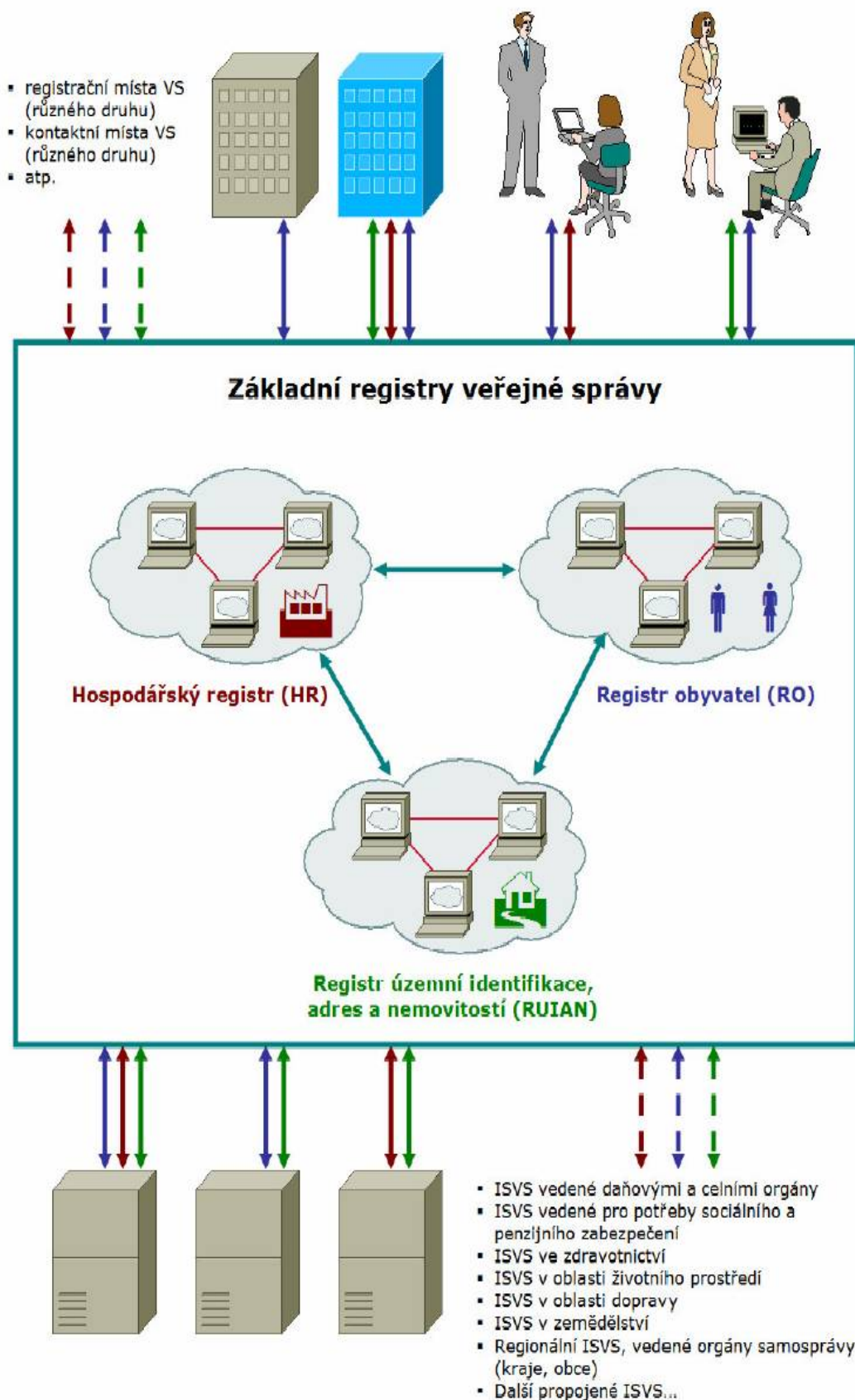
Jedním z cílů věcného záměru zákona o sdílení dat při výkonu veřejné správy je úprava sdílení dat mezi orgány vykonávajícími veřejnou správu, které spočívá v poskytování nebo předávání údajů z jednoho informačního systému veřejné správy dálkovým přístupem jinému orgánu veřejné správy pro účely výkonu správní činnosti, využitelné i pro potřebu veřejnosti, s cílem dosáhnout nejen úspor, ale zejména zrychlit správní procesy, odstranit duplicity a zúžit státní aparát. Součástí zákona bude stanovení pravidel pro vedení registrů veřejné správy obecně, protože řada typických vlastností registrů veřejné správy je shodná nebo podobná a lze je řešit společnou právní úpravou založenou na jednotícím principu. Naopak jiné vlastnosti a funkčnosti jsou velmi specifické pro každý registr veřejné správy, a vyžádají si proto individuální právní úpravu.

Za nejdůležitější registry veřejné správy, které by jako první měly být uvedeny do provozu, jsou považovány viz. obrázek č. 4:

- **registr obyvatel,**
- **hospodářský registr,**
- **registr územní identifikace, adres a nemovitostí.**

Příprava budování soustavy registrů a výměny dat mezi nimi je velmi rozsáhlý nadresortní projekt, který si vyžádá komplexní řešení, jehož jednotlivé součásti na sebe musí věcně i časově navazovat. Složitost řešení spočívá jednak v propojenosti řešení jednotlivých registrů, jednak v rozmanitosti složek tohoto řešení, zahrnující legislativní přípravu, technické řešení a organizační zajištění. V některých případech přitom půjde pouze o změny ve vnitřních funkcích orgánů veřejné správy, v jiných případech může dojít v důsledku racionalizace i k zásadním procesním změnám při výkonu veřejné správy. Jednou ze zásadních změn bude začlenění využití registrů do vlastního schvalovacího a rozhodovacího procesu veřejné správy, tak aby zápisy do registrů byly nedílnou součástí těchto procesů.¹⁴

¹⁴ Sdílení dat a základní registry veřejné správy [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www: < <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3486>>

Obrázek č. 4 - Vztah hospodářského registru k ostatním základním registrům a ISVS

Zdroj

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
 Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
 Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

5.2. REGISTR ÚZEMNÍ IDENTIFIKACE, ADRES A NEMOVITOSTÍ

Ministerstvo informatiky zpracovalo v rámci budování registrů veřejné správy analýzu a návrh registru územní identifikace, adres a nemovitostí. Od tohoto registru se bude odvíjet tvorba dalších základních registrů. Předpokládá se, že tento registr začne fungovat začátkem roku 2008, přičemž vedle věcného řešení spočívajícího ve sjednocení dat, bude muset být doprovázen změnou některých zákonů. Příprava registru územní identifikace, adres se dotýká působnosti několika ministerstev a centrálních správních úřadů. Současná evidence objektů, jež mají být vedeny v registru územní identifikace a adres, je značně roztržena do několika nesourodých informačních systémů vedených různými orgány veřejné správy k různým účelům (územní identifikace a evidence adres). Datový obsah těchto evidencí je potenciálním zdrojem pro budoucí registr:

- **Český úřad zeměměřický a katastrální** vede vybrané územně identifikační údaje v **informačním systému katastru nemovitostí (ISKN)**,
- **Ministerstvo vnitra** vede údaje o adresách jako součást **informačního systému evidence obyvatel (IS-EO)**,
- **Ministerstvo práce a sociálních věcí** vede **územně identifikační registr adres (UIR-ADR)** pro účely doručování státní sociální podpory,
- **Český statistický úřad** vede **registr sčítacích obvodů (RSO)** včetně soustavy územních číselníků.

Bude vytvořen jednotný registr, který komplexně zahrne evidenci územních celků a nemovitostí, jejich územní identifikaci a prostorovou lokalizaci, včetně jejich vzájemných vazeb. V registru budou vedeny zejména:

- vybrané územní prvky (tj. hranicí vymezené části zemského povrchu na území ČR), např. území kraje, území okresu, území obvodu obce s rozšířenou působností, území obvodu obce s pověřeným obecním úřadem, území obce, území vojenského újezdu, území městských obvodů a městských částí v hlavním městě Praze a ve statutárních městech, katastrální území, parcela, budova a adresní bod;
- vybrané územně-evidenční jednotky (sloužící pro evidenci územních prvků stejného druhu), tj. část obce, ulice, adresní poštovní provozovna (PSČ);
- zvláštní územní prvek (základní sídelní jednotka/díl).

V registru budou zachyceny základní údaje o objektech a vzájemné časové i územní vazby mezi objekty vedenými v registru. Výčet územních prvků a územně-evidenčních jednotek vychází z potřeb komplexního zajištění územní identifikace a respektuje skladebnost územních prvků. Správcem registru, tj. orgánem nesoucím odpovědnost za fungování registru, by s ohledem na vykonávání stávajících činností správy informačního systému katastru nemovitostí a s ohledem na svoji působnost měl být Český úřad zeměměřický a katastrální. Vlastní příprava registru proběhne postupně. V rámci transformace dosavadních evidencí do jednotného registru bude nezbytné uskutečnění verifikace a validace existujících dat stávajících evidencí a jejich sjednocení, aby následně údaje vedené v registrech byly věrohodné a mohly být dále využívány k povinné výměně dat, tj. povinnému předávání i povinnému přebírání dat, a to již bez dalšího ověřování.¹⁵

5.3. REGISTR OBYVATEL

Vytvoření základního registru obyvatel je plně v gesci Ministerstva vnitra a z pohledu ostatních základních registrů je jeho převod z evidence obyvatel na registr obyvatel relativně nejjednodušší. Nemusí se vytvářet nový datový fond a evidence obyvatel již nyní plní některé funkce budoucího registru. Vytvoření registru obyvatel ze současné evidence obyvatel však může navázat teprve na připravený registr územní identifikace, adres a nemovitostí a na legislativní úpravu – zákon o sdílení dat při výkonu veřejné moci (K návrhu zákona se vyjádří legislativní rada vlády, poté bude projednán vládou a oběma komorami parlamentu. Předpokládaný termín nabytí účinnosti zákona je 1. leden 2007).

Pro subjekty, kterým budou data z registru obyvatel pouze zpřístupněna, se předpokládá vytvoření samostatné „repliky“ dat, která bude on-line propojena se základní databází registru, bude on-line aktualizována a zajistí všem oprávněným subjektům komfortní přístup se zajištěním vysoké bezpečnosti osobních údajů. Bude realizována správa uživatelů systému s využitím elektronického podpisu. Předpokládá se již pouze dílčí technologické a systémové úpravy, které nemají a nebudou mít vliv na strukturu zpracování dat v informačním systému evidence obyvatel (s výjimkou údajů o adrese, které budou propojeny s registrem územní identifikace, adres a nemovitostí). Přesto budou nutné některé změny, a to zejména dovybavení centrálního výpočetního střediska Ministerstva vnitra, kde

¹⁵ Registr územní identifikace, adres a nemovitostí [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www: < <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3487>>

je nynější evidence obyvatel provozována (a kde bude provozován i registr obyvatel), výkonnější technikou pro potřebu práce s budoucím registrem obyvatel. Tato potřeba vychází částečně již ze současného stavu, kdy zákon č. 53/2004 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel, umožnil přístup k datům evidence obyvatel 12 subjektům, čímž dochází k podstatně vyššímu zatížení systému a k většímu využívání (sdílení) dat z nynější evidence obyvatel. Pro připojení oprávněných externích subjektů bylo vytvořeno již nyní webové rozhraní. Jsou připojeny například Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo dopravy, Všeobecná zdravotní pojišťovna, Exekutorská komora ČR, Český telekomunikační úřad a připravuje se připojení dalších subjektů.¹⁶

5.4. HOSPODÁŘSKÝ REGISTR

Hospodářský registr bude jednotnou evidencí všech typů ekonomických jednotek a všech typů podnikání. Zahrne všechny stávající agendy, které vedou primární evidence ekonomických jednotek a jejich činností. Stávající dílčí kompetence k jednotlivým agendám zůstanou zachovány, případně se mohou měnit dle obecných požadavků. Základem pro sjednocení evidencí bude společný informační systém, který poskytne jednotnou podporu všem zahrnutým evidencím. Sjednocení datového obsahu bude umožněno díky vytvoření společné optimalizované datové základny hospodářského registru, pro jejíž počáteční naplnění budou využity datové obsahy stávajících evidencí po jejich předchozím vyčištění. Hospodářský registr připravuje ve spolupráci s několika resorty Ministerstvo informatiky. Tento rozsáhlý projekt je připravován v rámci systému sdílení dat mezi orgány vykonávajícími veřejnou správu. Příprava hospodářského registru se dotýká působnosti několika ministerstev a ústředních správních orgánů.

V hospodářském registru se povede evidence základních údajů o ekonomických jednotkách v České republice. Účelem vytvoření jednotného hospodářského registru, který do sebe pojme všechny typy ekonomických jednotek podnikatelského i nepodnikatelského charakteru, bude celková změna koncepce spočívající ve sjednocení roztržité evidence ekonomických jednotek, čímž dojde ke kvalitativnímu posunu v této oblasti. Dosáhne se tím toho, že všechny orgány veřejné správy i veřejnost budou mít k dispozici jednotné údaje

¹⁶ Registr obyvatel [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z [www: <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3484>](http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3484)

o ekonomických jednotkách, jež pocházejí z jediného referenčního zdroje – hospodářského registru. Sjednocená evidence povede ke zprůhlednění podnikatelského prostředí. Současná evidence ekonomických jednotek je roztržena do 120 různých evidencí, rejstříků a seznamů, vedených různými orgány veřejné správy k různým účelům.

Hospodářský registr v sobě zahrne velmi obsáhlou skupinu subjektů z různých oblastí veřejného života v působnosti řady resortů. V registru budou vedeny:

- **všechny právnické osoby,**
- **organizační složky právnické osoby,** které mají právní subjektivitu a jednájí vlastním jménem,
- **organizační složky státu,** které jsou účetní jednotkou,
- **veřejnoprávní korporace** (včetně krajů a obcí), pokud vystupují v právních vztazích svým jménem a nesou odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících,
- **fyzické osoby,** které jsou podnikateli podle obchodního zákoníku a jsou zapsány v evidenci podle zvláštního předpisu,
- **organizační složky zahraničních osob,** které jsou zapsány v obchodním rejstříku.¹⁷

Přínosy hospodářského registru by měly v horizontu několika dalších let výrazně převýšit náklady na jeho přípravu, vybudování a provoz, a to i v případě pouze přímo měřitelných úspor v důsledku snížení počtu informačních systémů a úspor v personální oblasti. Další úspory nákladů veřejných rozpočtů i podnikatelských subjektů vzniknou sjednocením a kvalitnější kontrolou zapisovaných údajů, aplikováním zásady jediného zápisu každého údaje, odstraněním násobných registrací, centrálním přidělováním IČ identifikačních čísel a zavedením elektronických registrací.

6. VEŘEJNÉ A OBČANSKÉ KONTROLY

6.1. VEŘEJNÁ KONTROLA

Veřejná kontrola je specifickým druhem kontroly. Představuje jeden z charakteristických znaků veřejné správy a svůj název má odvozen od skutečnosti, že je realizována ve veřejném zájmu. Prakticky vzato vyplývá z postavení občana jako plátce daní. Je to jeho právo, ale současně i povinnost. Jestliže se neprovádí dostatečně, pak je na straně daňových poplatníků

¹⁷ Hospodářský registr [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www:

<<http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3485>>

do značné míry omezena možnost ovlivnit způsob vynakládání peněžních prostředků pocházejících z jejích kapes. Z hlediska věcného je problematika kontroly veřejné správy mnohem náročnější než kontrola v podnikatelské sféře a podléhá navíc zásadám publicity, zásadám souvisejícím s povinností podávat veřejnosti a žádajícím subjektům informace.¹⁸

6.2. OBČANSKÁ KONTROLA

Občanská kontrola je zaměřena na ty činnosti produkované ve veřejné správě, které občan-laik může posoudit. Jeho poznatky pak musí být předány orgánům, které jsou kontrolou pověřeny profesionálně. Profesionální kontrolu provádí odborné kontrolní orgány (např. ve školství Česká školská inspekce). Kontrolu provádí jednak ze zákona, jednak z podnětů občanské kontroly a ze své vlastní iniciativy. Výsledky kontroly musí být zveřejňovány. Každý občan má právo a povinnost provádět občanskou kontrolu buď svojí účastí na zasedání zastupitelstva nebo prostřednictvím svých zástupců ve volených orgánech.

Kritéria pro dělbou kontroly na kontrolu občanskou a kontrolu profesionální:

- míry nároku na odborné znalosti kontrolované činnosti
- závažnosti důsledku samotné kontrolované činnosti pro společnost.

Čím vyšší míra se zaznamenává u obou kritérií, tím více je preferována profesionální kontrola, tedy kontrola, prováděná profesionálními orgány a profesionálními pracovníky. Obě kontroly mají svá úskalí. Občanská kontrola v neprofesionalitě, v nedostatku informací, v subjektivním přeceňování nebo podceňování významu kontrolovaných činností a způsobu jejich provádění. Profesionální kontrola se může snadněji stát objektem mocenských sporů, může přeceňovat některé problémy v důsledku skladby pracovníků kontrolních orgánů atd.

Ukazuje se, že kombinace občanské kontroly a profesionální kontroly snižuje úskalí obou typů kontrol tehdy, je-li dosaženo tohoto stavu:

- laická kontrola především podněcuje, dává impuls profesionální kontrole
- profesionální kontrola je pod kontrolou samosprávných orgánů vyššího stupně
- výsledky profesionální kontroly jsou zveřejňovány¹⁹

¹⁸ Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2003. 212 s. ISBN 80-86119-72-6

¹⁹ Rektořík, J. a kol. *Ekonomika veřejného sektoru*. 2. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2001. 258 s. ISBN 80-210-2550-6

7. REGULACE

Regulace je základním prostředkem státu sloužícím k zajištění veřejných zájmů a jejich ochrany. Slouží především k ochraně hodnot jakými jsou zdraví, bezpečnost, životní prostředí, veřejný pořádek, ale i volný obchod a konkurence. Regulací se obvykle rozumí soubor rozmanitých nástrojů, pomocí nichž vláda a zákonodárci ovlivňují chování jednotlivců nebo skupin. Regulaci představují právní předpisy, které stanovují pravidla chování, ve státě uznaná za právně závazná, jejichž zachování je vynutitelné veřejnou mocí. Regulací jsou v širším smyslu i jakákoliv jiná mocenská opatření nebo zásahy ovlivňující v konečném důsledku chování jednotlivců nebo skupin. V těchto případech lze regulaci chápat jako produkt, tj. soubor nástrojů, pomocí nichž výkonná moc realizuje požadavky na jednotlivce i skupiny, tedy především zákony, vyhlášky a další podzákoné normy vydávané orgány veřejné správy a dalšími orgány, na něž byly delegovány regulační pravomoci.

Na regulaci je ovšem třeba nahlížet i jako na proces, kterým se formulují a navrhuje regulace. Právě změna procesu je pro zlepšování regulačního prostředí klíčová. Většina nástrojů zlepšování regulace působí právě v oblasti procesu přípravy nebo přezkoumávání regulace.

Regulaci významně ovlivňují také instituce, které mají pravomoc přímo regulovat tzv. regulační úřady. Označení regulace tedy znamená souhrnně produkt (právní regulaci), proces a instituci ve smyslu v jakém byly tyto pojmy definovány výše.

Na regulaci lze nahlížet v jiných souvislostech z pohledu odvětvového jako na:

Ekonomickou regulaci, která přímo zasahuje do tržních rozhodnutí, jakou je například úprava cenové struktury, hospodářské soutěže, vstupu na trh nebo odchodu z něj.

Sociální regulaci, která chrání veřejné zájmy, jakými jsou například zdraví, bezpečnost, životní prostředí a sociální stabilita.

Administrativní regulaci, což jsou písemnosti a úřední formality, pomocí nichž státní orgány shromažďují informace a zasahují do jednotlivých hospodářských rozhodnutí. Mohou mít podstatné dopady na výkonnost soukromého sektoru.²⁰

V České republice se problematikou zlepšování regulace začalo zabývat Ministerstvo vnitra v rámci reformy veřejné správy v roce 1999. Impulsem bylo především zapojení se do pracovních orgánů Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD -

²⁰ Reforma regulace a reforma ústřední státní [online]. Úřad vlády, c2006 [cit. 2006-08-07]. Dostupný z [www.<http://wtd.vlada.cz/scripts/detail.php?id=4912>](http://wtd.vlada.cz/scripts/detail.php?id=4912)

Organisation for Economic Co-operation and Development), která se problematikou regulatorní reformy zabývala zhruba od roku 1995. V tomto období se také ČR přihlásila k hloubkovému hodnocení reformy regulace, které prováděla právě OECD ve svých členských zemích. Součástí přípravy na toto hodnocení bylo přijetí usnesení vlády ČR ze dne 27. září 2000 č. 950, k naplňování doporučení přijatých OECD v oblasti řízení a reformy regulace, kterým vláda zavázala své členy řídit se při přípravě a novelizaci právních předpisů principy obsaženými v Doporučení Rady (OECD) ke zkvalitnění vládní regulace. Výsledkem hloubkového hodnocení ČR pak byla Zpráva o reformě regulace v ČR, která obsahuje téměř 70 doporučení, jak zvýšit kvalitu regulatorního prostředí v ČR.

Jedním z opatření, která se splnit podařilo je vytvoření centrálního útvaru, který je odpovědný za zlepšování regulace v ČR. Tímto útvarem je oddělení kvality regulace odboru reformy regulace a ústřední státní správy Úřadu vlády ČR. V roce 2005 byly vládou přijaty dva materiály mající klíčový význam pro zlepšení regulace v ČR: návrh postupu začlenění metody pro hodnocení dopadu regulace na podnikatelské prostředí do procesu přípravy regulace (RIA) viz. příloha č. 6 a materiál o snižování administrativní zátěže podnikatelů viz. příloha č. 7.

7.1. REGULAČNÍ PROSTŘEDÍ

Regulační prostředí tvoří právní regulace a procesní a institucionální prostředí. Právní regulace je častým terčem kritiky, kterou lze shrnout do tří oblastí – nadměrný růst norem, nestabilita a rozpornost.

Vyskytne-li se společenský problém, řeší se obvykle návrhem další regulace, aniž by se v první řadě hledal jiný nelegislativní způsob řešení. Toto přeceňování nebo spíše mylné chápání úlohy zákona jako prostředku, který je schopen organizovat celý společenský život, označované jako legislativní optimismus, sebou nese řadu problémů a také vypovídá o nekonceptním přístupu v naplňování politik. Důsledkem tohoto přístupu je zhruba 10 000 platných norem, z nichž přibližně čtvrtinu tvoří zákony. Bylo zjištěno, že od vzniku České republiky tedy 1.1.1993 do konce roku 2005 bylo v ČR přijato 4 379 zákonů, nařízení vlády a vyhlášek viz. tabulka č.1. K legislativní činnosti mimo zákonodárského sboru a ústředních správních úřadů přispívají také v rámci svého zmocnění územní samosprávné celky. Jenom vyšší územní samosprávné celky v období 2001 – 2005 přijaly 351 nařízení a obecně závazných vyhlášek platných na jejich území viz. tabulka č.2. K zajímavým údajům patří nepochybně i to, že živnostenský zákon byl dosud novelizován 85krát a občanský soudní řád

77krát. Podle údajů Parlamentního institutu bylo v období 2000 až 2006 novelizováno 303 zákonů ještě před tím, než nabyly účinnosti nebo během prvních měsíců po nabytí účinnosti.

Tabulka č. 1 - Právní předpisy vyhlášené ve Sbírce zákonů

Druh právního předpisu	Vyhlášených	Zrušených	Platných	Podíl na celkovém počtu (%)
Zákony	1195	141	1054	34
Nařízení vlády	945	372	573	18
Vyhlášky	2239	737	1502	48
Celkem	4379	1250	3129	100

Zdroj: ASPI

Tabulka č. 2 - Seznam nařízení a obecně závazných vyhlášek krajů publikovaných letech 2001 až 2005 ve Věstnicích právních předpisů příslušných krajů

Kraj	Nařízení	Obecně závazné vyhlášky	Celkem
Hlavní město Praha	40	110	150*
Jihočeský kraj	25	11	36
Jihomoravský kraj	9	0	9
Karlovarský kraj	9	2	11
Kraj Vysočina	16	1	17
Královéhradecký kraj	11	4	15
Liberecký kraj	21	4	25
Moravskoslezský kraj	15	3	18
Olomoucký kraj	12	3	15
Pardubický kraj	6	1	7
Plzeňský kraj	8	4	12
Středočeský kraj	10	4	14
Ústecký kraj	7	4	11
Zlínský kraj	8	3	11
Celkem	197	154	351

Zdroj: ASPI

* 7 nařízení z 2001, 10 nařízeních z 2002, 10 nařízeních z 2003, 9 nařízeních z 2004, 10 nařízeních z 2005

Uvedená čísla vypovídají nejenom o rozsáhlosti a obsažnosti regulačního prostředí, ale i o nekonceptnosti a nekonzistentnosti jeho tvorby, při které se také projevuje existující resortismus. Prosazování individuálních zájmů resortů oproti společným, pro který je charakteristická například rozdílná interpretace stejného pojmu v různých předpisech, je známkou vnitřní rozpornosti a nejednotnosti. Rychlé přijímání stále nových a podrobnějších právních regulací vede k nestabilitě, právní nejistotě a v důsledku toho i k poklesu úcty k právu, k jeho nedodržování a ke snížení efektivity jeho vymáhání. Za tohoto stavu je také obtížné sledovat naplňování regulace v praxi a získávat zpětnou vazbu o jejích dopadech. Zatěžuje občany, podnikatelský sektor a další skupiny, a nelze se proto divit nespokojenosti, kterou vyjadřují, a jejich volání po změně. Právě tento aktivní postoj je však dobrým výchozím bodem pro navrhované změny a zapojení veřejnosti do jejich realizace.

Zmíněné nedostatky se projevují na kvalitě regulace. Ta je poznamenána především nedostatečným zjišťováním odůvodněnosti potřeby regulace a nezjištění a nezajištění dopadů regulace. Přestože Legislativní pravidla vlády a zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny obsahují požadavky na proces přípravy a obsah návrhu regulace, plní se tyto požadavky často pouze formálně, a to buď z důvodu neexistence metod, podle kterých by se mělo postupovat, nebo kvůli nezajištění důsledné a podrobné kontroly jejich naplňování. Způsob zavedení regulace není potom dostatečně připraven a regulace se dostává do střetu s jinými regulačními mechanismy, působí nepředpokládané náklady a její efekt neodpovídá původním cílům. Pozitivním krokem je postupné začleňování hodnocení dopadu regulace (RIA) do přípravy regulace, v současné době pouze s ohledem na podnikatelské prostředí, ale s plánovaným zavedením komplexního hodnocení ekonomických, sociálních a environmentálních dopadů připravované regulace.

7.2. CÍL REGULACE

Cílem zlepšování regulace pro období 2007 – 2013 je navrhnout strategický postup pro uplatňování řady nástrojů a opatření procesního a institucionálního charakteru. Výslednou vizí je tvorba kvalitní regulace vytvářené pouze v případě, že je vhodná pro dosažení stanovených cílů.

Zlepšování regulace směřuje k :

- zajištění optimální míry regulace a
- vytváření kvalitní regulace.

7.2.1. OPTIMÁLNÍ MÍRA REGULACE

V prosperujících demokraciích se stále zvyšuje tlak na rozšiřování regulace v oblasti ochrany životního prostředí, zaměstnanců, spotřebitelů apod. Regulace, která poskytuje ochranu společným hodnotám, je odůvodnitelná, ale vyžaduje přesné vyvážení přínosů a negativ. Neúměrná regulace má kontraproduktivní účinky, protože vyvolává zvýšené náklady, omezuje podnikání, čímž snižuje produktivitu, a působí další nezamýšlené negativní účinky. V některých situacích může být nejlepším řešením nedělat nic – nezavádět žádnou regulaci – nebo jít cestou spoluregulace nebo samoregulace či využít dalších metod, jako jsou ekonomické nástroje apod. Vyvážit míru (rozsah) ochranných opatření a vliv, který regulace vyvolá v jiných oblastech, je nelehkým úkolem.

7.2.2. KVALITNÍ REGULACE

Zajistit stabilitu vytvořeného regulačního prostředí a prostor pro aplikaci přijatých pravidel je dalším důležitým úkolem. Přestože mohou existovat různé názory na to, v jaké míře je potřeba regulaci vytvářet, bude-li zvolena jako nejvhodnější řešení, měla by vykazovat jisté kvalitativní ukazatele. Tyto ukazatele kvality regulace jsou formulovány jako **principy kvality regulace – proporcionalita, odpovědnost, konzistence, transparentnost a cílenost (směřování)**. Při jejich respektování lze dosáhnout nejenom zlepšení kvality regulace, ale sledovat i optimální míru regulace.

7.2.2.1. Proporcionalita

Regulace by se měla vytvářet pouze, pokud je to nutné. Přijatá opatření by měla být přiměřená danému riziku a identifikovaným a minimalizovaným nákladům a vycházet z porovnání využitelnosti různých nástrojů (regulace, metodická nebo informační činnost, samoregulace apod.) pro dosažení cílů.

7.2.2.2. Odpovědnost

Regulující subjekty musí být v konfrontaci s veřejným míněním schopny obhájit a odůvodnit přijaté rozhodnutí. Z regulace by mělo být dostatečně zřejmé kdo je komu odpovědný a za co.

7.2.2.3. Konzistence

Regulující subjekty by měly být jednotné v naplňování politiky a spolupracovat. Regulace musí být předvídatelná, aby poskytovala stabilitu a jistotu těm, na které se vztahuje. Donucovací orgány by měly uplatňovat regulaci důsledně na celém území.

7.2.2.4. Transparentnost

Politické cíle zahrnující potřebu regulovat by měl být jasně definovány a účinně konzultovány se všemi zainteresovanými stranami. K tomu je třeba vytvořit vhodné komunikační mechanismy, které umožní informovat o regulaci, na informace reagovat a reakce přijímat a zpracovávat. Konzultace se musí konat před tím než je návrh regulace vytvořen, aby existovala jistota, že byl názor zainteresovaných skupin a expertů vzat v úvahu. K vyjádření musí mít zainteresované strany dostatečný prostor. Regulace by měla být jasná, jednoduchá, srozumitelná a podrobná jen do té míry, aby mohla být správně pochopena. Publikovat by se měla s dostatečným časovým intervalem před nabytím účinnosti. Regulovaným subjektům musí být jasná nejen jejich práva a povinnosti, ale i standardy a nejlepší praxe, se kterou se mohou porovnávat. Musí se jim dostat času a podpory k přizpůsobení se regulaci. Následky nepřizpůsobení se regulaci musí být jasné.

7.2.2.5. Cílenost, směřování

Regulace se musí zaměřit na problém a minimalizovat vedlejší efekty a dopady. Poradenství a podpora by měly být přizpůsobeny potřebám různých skupin. Kontrola a donucování by měly být úměrné riziku aktivit. Regulace by se měla systematicky prověřovat, aby se zjistilo, zda je ještě nutná a účinná. Pakliže ne, měla by být upravena nebo zrušena.

7.3. NÁSTROJE ZLEPŠOVÁNÍ REGULACE

7.3.1. EX ANTE HODNOCENÍ

Účelem ex ante hodnocení je zajistit, aby ti, kteří rozhodují o podobě regulace, měli všechny relevantní informace a představu o možných dopadech různých řešení. Na základě těchto informací lze rozhodnout o nezbytnosti regulace a o jejím rozsahu.

7.3.2. EX POST HODNOCENÍ

Ex post hodnocení umožní vyhodnotit, zda přijatá regulace odpovídá předem stanoveným požadavkům a řeší předpokládané situace. Odkryje možné rezervy a nedostatky, poskytne informace o efektivitě a přiměřenosti regulace a přispěje k rozhodnutí, zda a pokud ano, jaké opatření k nápravě přijmout. Nejvhodnějším okamžikem pro provádění ex post hodnocení je období, kdy se provádí celkové hodnocení existující regulace, např. při programových snahách o zjednodušování regulace nebo snižování administrativní zátěže. Ex

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

post hodnocení by také mělo následovat po přijetí zcela nové regulace, kde lze předem obtížně odhadnout možná rizika a dopady.

7.3.3. HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE

Ke stěžejním nástrojům zlepšování regulace patří hodnocení dopadů regulace (dále jen „RIA“ - Regulatory Impact Assessment), což je komplexní program používaný primárně ve fázi plánování a přípravy regulace. Jeho součástí jsou další nástroje - alternativní prostředky regulace, analýza a řízení rizik, snižování administrativní zátěže a konzultace. Úloha konzultací je však širší, neboť by měly provázet regulaci v průběhu celého životního cyklu, počínaje analyzováním stavu a hledáním řešení až ke sledování a analyzování toho, jak je přijaté řešení naplňováno v praxi a jak splňuje stanovené cíle. Doplňkovými programy pro hodnocení dopadu regulace jsou analýzy sankčního a poplatkového systému, protože oba systémy jsou nedílnou součástí regulace a mají výrazný dopad na chování a činnost adresátů regulace.

Klíčové kroky při hodnocení dopadů lze definovat takto:

- Identifikace problému
- Definice cílů
- Vypracování hlavních variant řešení, včetně posouzení legislativního/nelegislativního řešení
- Analyzování dopadů těchto variant
- Porovnání variant
- Navržení postupu hodnocení a monitorování

V průběhu všech kroků probíhají konzultace.

7.3.4. KONZULTACE

Včasné a efektivní konzultace se zainteresovanými stranami jsou jedním z nejdůležitějších nástrojů zlepšování regulace, provází všechny fáze životního cyklu regulace a jsou součástí nástrojů zlepšování. Proto patří také ke stěžejním nástrojům, které používá analýza hodnocení dopadu regulace RIA, a jsou součástí Směrnice pro hodnocení dopadu regulace. Konzultace mohou být strukturovány jako jednotlivé konzultace i jako soustava komunikačních metod, od dotazníkových šetření po panelové diskuse. Ať už je zvolena jakákoliv metoda, cílem zůstává zjistit názor všech dotčených skupin.

Momentálně není povinnost konzultovat připravované návrhy s nevládními organizacemi ve fázi přípravy zatím standardně upravena. Podle Legislativních pravidel vlády jsou některé nevládní organizace zařazeny mezi připomínková místa, ale tím se dostávají ke slovu až ve fázi, kdy je již návrh komplexně připraven a lze předpokládat pouze dílčí změny. Takový přístup je zcela v rozporu s principem transparentnosti. V současné době již fungují projekty, které mají podpořit konzultační činnost a komunikaci. Mezi ně patří např. projekt „Věnujte 10 minut pro zlepšení právního prostředí v ČR“ viz. příloha č. 8, který nabízí občanům, podnikům i dalším skupinám možnost vyjádřit se formou dotazníku na internetu k existující regulaci a navrhnout její nápravu. Tato iniciativa bude dále rozšiřována a v budoucnu by mohla být např. zavedena povinnost ústředních státních úřadů odpovídat prostřednictvím internetu ve stanovené lhůtě na podněty z dotazníků.

Mají-li být konzultace prospěšné pro přípravu a schvalování regulace, musí se provádět včas. V takovém případě jsou významným instrumentem, prostřednictvím kterého lze připravit kvalitní regulaci nebo se regulaci zcela vyhnout, odhalit nezamýšlené následky regulace a možná rizika a přispět k vyšší úrovni jejího dodržování. Přestože klíčovým momentem pro zahájení konzultací je období příprav, konzultace se musí pro účely monitorování a vyhodnocování provádět i po přijetí regulace.

Přínos konzultací nespočívá pouze ve výsledné kvalitní regulaci, ale v samotném procesu vedení konzultací, který zvyšuje důvěru ve státní instituce, může přispět k pocitu vyváženosti práva a povinnosti nebo potřeby ochrany a k zajištění rovnováhy ochrany různých zájmů. Může přinést regulaci širokou veřejnou podporu, protože se při přípravě hovoří o tom, proč je regulace nebo spoluregulace nutná. Díky tomu lze očekávat nejenom větší míru důvěry v instituce, které se tvorbou a uplatňováním regulace zabývají, ale i snadnější přijetí regulace a tím i snadnější aplikaci a vymáhání stanovených povinností. Přestože konzultace mohou prodlužovat a ztěžovat přípravu regulace, následné přijetí a dodržování regulace bez nutnosti dodatečných regulačních zásahů je pro všechny zúčastněné přínosnější. Vzhledem k tomu, že řada otázek a problémů již byla diskutována a případně i vyřešena v dřívější fázi, může být také schválení regulace méně konfliktní a proběhnout rychleji.

7.4. ŽIVOTNÍ CYKLUS REGULACE

Ex ante a ex post hodnocení regulace pokrývá v podstatě celý životní cyklus regulace. Ten tvoří plánování, příprava, schvalování, zavádění a vymáhání regulace. V případě zákona to z

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

přes stanovení 42

základních tezí a návrh věcného záměru zákona, návrh zákona, jeho schvalování, zavádění a vymáhání, až ke sledování naplňování zamýšlených cílů. V každé z těchto fází životního cyklu regulace lze použít různé nástroje a přístupy, jejichž náplní je zlepšování regulace, ať už v kvalitativní rovině nebo z hlediska volby typu regulace (příkazující regulace, spoluregulace, samoregulace nebo nulové řešení).

7.5. SANKČNÍ SYSTÉM

Sankce jsou neodmyslitelnou součástí regulace. Působí motivačně na chování subjektů, fungují jako odstrašující prostředek a jako zpětná vazba mohou zároveň vyjadřovat i ochotu podrobit se regulaci. Postih protiprávního jednání znamená potom značný zásah do aktivit subjektu, který právo porušil, ať už ve formě finančního postihu nebo např. ukončení činnosti ekonomických subjektů.

Řada postihovaných činů se děje po racionálním výpočtu rizika postihu a potenciálního zisku; se zvyšující se závažností činu a se zvyšujícím se rizikem dopadení by se měl zvyšovat trest nebo měnit forma trestu. Zákonodárce by proto měl při ukládání povinností a zákazů sledovat jejich optimální nezbytnou míru tak, aby byly na jedné straně chráněny veřejné zájmy, ale na druhé straně se neúměrně neomezovala např. podnikatelská aktivita.

Systém donucování by měl být zkoumán jak z hlediska orgánů státní správy, tak z pohledu podnikatelských subjektů nebo jiných dotčených subjektů. Jeho cílem by nemělo být prvoplánově zvyšovat a zpřísnovat tresty, ale zmapovat dosavadní možnosti vynucování regulace a hledat nové způsoby, které by rozšířily nabídku forem vymáhání a donucování o flexibilní prostředky a zajistily tak orgánům státu schopnost pružně působit při naplňování cílů stanovených regulací a zlepšovat celkové pozitivní vnímání regulace.

Vhledem k tomu je potřeba analyzovat efektivnost současného sankčního systému a zjistit, zda využívá pružné donucovací prostředky odpovídající rizikům a ochraně před nimi. Zda se nejedná o systém těžkopádný, rozporný, nepřiměřený a nedůsledný v ukládání a vymáhání sankčních opatření.

Cílem je vytvořit flexibilní a proporcionální přístup s širokou možností volby sankčních opatření, která budou odpovídat individuálním případům a povaze základního deliktu. Efektivní sankční systém může také směřovat k zahlazení škody způsobené porušením regulace a vzít v úvahu potřeby obětí, pachatele a veřejnosti zasažené porušením regulace.

Nový náhled na stanovování pokut a dalších trestů by měl zvýšit důvěru občanů ve vymahatelnost práva, podpořit hospodářství tím, že systém sankcí bude transparentní a

umc

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

lobit se mu a

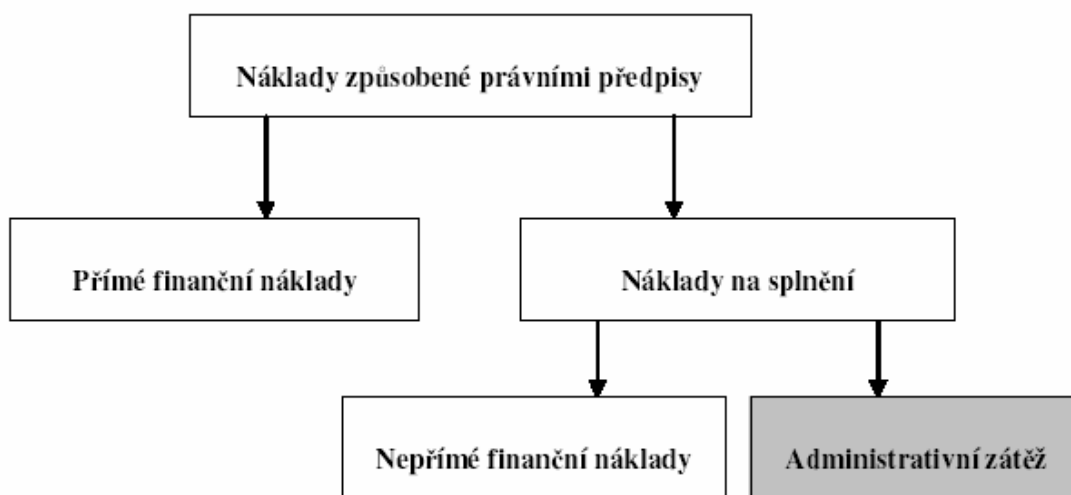
orgánům státní správy sledovat a stíhat opakované porušování regulace. Výsledná zjištění by měla být využita v procesu hodnocení dopadu (RIA).

7.6. HODNOCENÍ ADMINISTRATIVNÍ ZÁTĚŽE

Hodnocení administrativní zátěže je jedním z nástrojů používaných ke zlepšování kvality právních předpisů, který je založen na měření nákladů spojených s plněním ukládaných informačních povinností. Informační povinností se rozumí právním předpisem uložená povinnost sdělit informaci dalším subjektům. V některých zemích je zahrnován do celkového programu zjednodušování regulace jako jedna z významných metod, pomocí které lze zjednodušit a tím zkvalitnit regulaci.

Právními předpisy, prostřednictvím kterých stát ukládá informační povinnosti podnikatelům a způsobuje tím administrativní zátěž, rozumíme zákony, nařízení vlády a vyhlášky, vyjma obecně závazných předpisů procesně-právní povahy. Každý z těchto právních předpisů patří do gesce některého z ústředních orgánů státní správy. Náklady způsobené administrativní zátěží jsou pouze částí nákladů způsobovaných právními předpisy. Přehled těchto nákladů uvádí následující obrázek č. 5.

Obrázek č. 5 – Přehled nákladů způsobenými právními předpisy

Zdroj: <http://wtd.vlada.cz/files/urad/sor/metodika.pdf#search=%2209036%2F06-%22>

Přímé finanční náklady jsou výsledkem konkrétní povinnosti odvést určité finanční prostředky ve prospěch odpovědného orgánu (např. daně, poplatky, pokuty, apod.). Náklady na splnění požadavků plynoucích z regulace jsou tvořeny nepřímými finančními náklady, které podniky vynaloží na splnění požadavků kladených právním předpisem na výrobní

proces a produkt (např. na nákup a instalaci vybavení pracovišť, ekologických zařízení, atd.) a administrativní zátěží, tedy náklady přímo spojenými s plněním informačních povinností.²¹

Vysoká administrativní zátěž má negativní vliv na ekonomický růst a prosperitu společnosti. Působí v různé míře na různé skupiny subjektů, např. na podnikatele, občany nebo státní správu. Za nejzávažnější důsledek nadměrné administrativní zátěže je považován nežádoucí vliv na podnikání.

Podpora podnikatelského prostředí je přitom jednou z podmínek urychlení hospodářského růstu. Zavedení procesu měření administrativní zátěže svými důsledky zcela jednoznačně vede ke zlepšení podmínek pro podnikání. V současné době musí podnikatelé čelit řadě informačních požadavků a povinností, které jsou jim právními předpisy uloženy. Dostát těmto povinnostem stojí podnikatele nemalé finanční prostředky, které by mohli užít na rozvoj podnikání. Pokud se má zlepšit podnikatelské prostředí, je třeba zastavit růst administrativní zátěže a přistoupit k jejímu snižování. Vhodným nástrojem se v tomto případě stává měření administrativní zátěže, protože s jeho pomocí lze nejen zastavit proces zvyšování nákladů spojených s plněním informačních povinností, ale i nastavit proces snižování administrativní zátěže. Proces hodnocení administrativní zátěže byl v ČR zahájen v dubnu roku 2005 na základě usnesení vlády.

Změření administrativní zátěže existujících právních předpisů a provádění měření administrativní zátěže u návrhů nových právních předpisů a novel právních předpisů jsou dvě nedílné součásti procesu měření administrativní zátěže. Na jejich základě je možné přistoupit ke stanovení hranic pro zvyšování administrativní zátěže a k jejímu postupnému snižování. Vymezení mantinelů zvyšování administrativní zátěže a procesu postupného snižování administrativní zátěže závisí na specifitě jednotlivých resortů a problematik, které právní předpisy upravují. Důvodem je vznik možných nežádoucích efektů jako např. narušení fungujících systémů, snížení bezpečnosti, snížení příjmů státního rozpočtu, neplnění povinností směrem k EU apod. Kvalita měření administrativní zátěže závisí mimo jiné na vytvoření optimálního systému organizace celého procesu hodnocení administrativní zátěže. Administrativní zátěž právních předpisů může být měřena buď přímo úřady, do jejichž gesce hodnocené právní předpisy spadají, anebo nezávisle jedním centrálním místem, které při měření úzce spolupracuje s příslušnými úřady a veřejností.

²¹ Reforma ústřední státní správy, Metodika určování velikosti a původu administrativní zátěže podnikatelů [online]. Úřad vlády, c2006 [cit. 2006-08-07]. Dostupný z [www](http://www.wtd.vlada.cz/files/urad/sor/metodika.pdf#search=%2209036%2F06-%22):

<<http://wtd.vlada.cz/files/urad/sor/metodika.pdf#search=%2209036%2F06-%22>>

8. VÝZKUM

8.1. CÍL A OBJEKT VÝZKUMU

Cílem mého šetření bylo seznámit se s názory a postoji pracovníků veřejné správy v oblasti regulace a administrativní zátěže.

Objektem výzkumu se stali zaměstnanci Ministerstva zemědělství ČR.

8.2. METODA SBĚRU EMPIRICKÝCH DAT

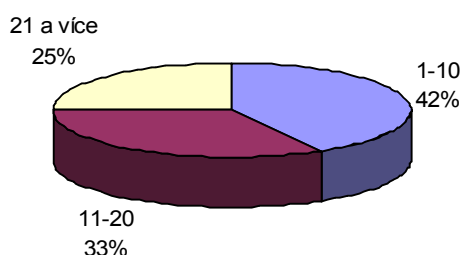
K porovnání a zhodnocení poznatků jsem zvolila výzkum v podobě řízeného rozhovoru. Rozhovor byl proveden s 12 pracovníky Ministerstva zemědělství ČR. Z toho 7 pracovníků z Odboru legislativního a právního a 5 pracovníků ze Sekce lesního a vodního hospodářství. Dotazování byli pracovníci na různých pracovních pozicích. Od referentů, přes vedoucí oddělení, až po vedoucí odborů či sekcí. Toto šetření se skládalo ze dvou typů otázek. První typ otázek byl s možností volby odpovědi a druhý typ otázek představoval volnou formu odpovědi. Toto šetření jsem zvolila, neboť zde nebyl předpoklad nízké návratnosti zodpovězených dotazníků.

8.3. ZPRACOVÁNÍ EMPIRICKÝCH DAT

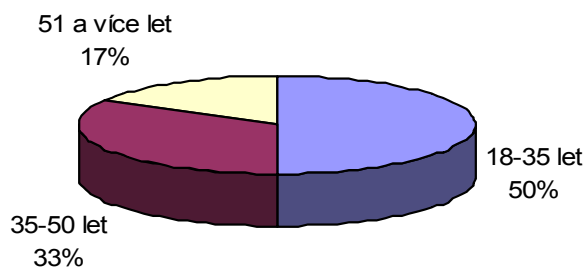
Získané odpovědi na otázky odpovídají volnou formou jsem nejdříve seřídila podle odpovědi a poté celkově vyhodnotila. Odpovědi na otázky s možností volby jsem pro lepší přehlednost převedla do elektronické podoby a použila grafů.

Otázka č. 1:

Jak dlouho pracujete ve veřejné správě?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
1-10	5	42 %
11-20	4	33 %
21 a více	3	25 %
Celkem	12	100 %

Graf č. 1 – Doba zaměstnání ve veřejné správě (v letech)**Otázka č. 2:**

Kolik Vám je let?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
18-35	6	50 %
35-50	4	33 %
51 a více	2	17 %
Celkem	12	100 %

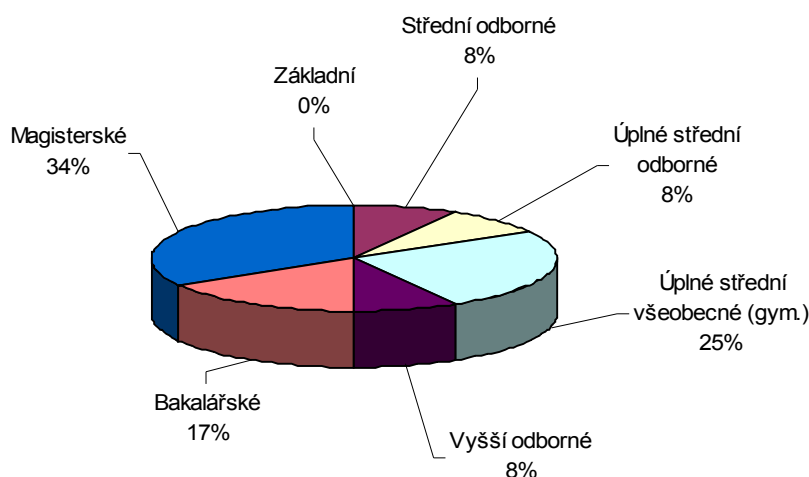
Graf č. 2 – Věková struktura dotazovaných

Komentář: Odbor legislativní a právní a Sekce pro lesní a vodní hospodářství se skládá převážně z mladého kolektivu.

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
 Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
 Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Otázka č. 3:

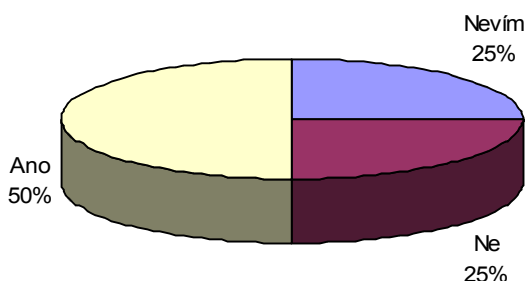
Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
Základní	0	0 %
Střední odborné	1	8 %
Úplné střední odborné	1	8 %
Úplné střední všeobecné (gym.)	3	25 %
Vyšší odborné	1	8 %
Bakalářské	2	17 %
Magisterské	4	34 %
Celkem	12	100 %

Graf č. 3 – Úroveň vzdělání**Otázka č. 4:*****Co si představujete pod pojmem regulace?***

Na základě odpovědí lze konstatovat, že většina dotazovaných si pod pojmem regulace představuje usměrňování či řízení určité činnosti. Méně si však regulaci spojují v souvislosti s reformou veřejné správy a to jako soubor nástrojů, pomocí nichž vláda a zákonodárci ovlivňují chování jednotlivců nebo skupin, tedy především zákony, vyhlášky a další podzákonné normy vydávané orgány veřejné správy a dalšími orgány, na něž byly delegovány regulační pravomoci.

Otázka č. 5:

Používáte nástroje regulace?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
Ano	6	50 %
Ne	3	25 %
Nevím	3	25 %
Celkem	12	100 %

Graf č. 4 - Používání nástrojů regulace**Otázka č. 6:*****Jaký máte názor na současnou tvorbu právních norem?***

Všichni dotazovaní zkonstatovali, že současná tvorba právních norem je neefektivní, neboť většina právních norem je ihned po přijetí novelizována.

Otázka č. 7:***Jakou vidíte příčinu neefektivního zavádění právních norem?***

Jako důvod či příčinu většina dotazovaných uvedla nízkou spolupráci s útvary (celky) jichž se připravovaná norma bude týkat. Dalším uvedeným důvodem bylo postrádání zhodnocení zda daná norma povede ke zlepšení či zhoršení situace, které se týká nebo přinese spíše pouze administrativní zátěž, což ve většině případech nastává.

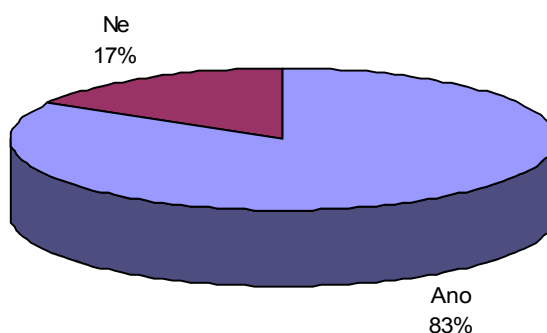
Otázka č. 8:

Považujete za nezbytné změnit současný způsob přijímání právních norem?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
Ano	12	100 %
Ne	0	0 %
Nevím	0	0 %
Celkem	12	100 %

Komentář: Všichni dotazovaní se shodli, že je zapotřebí změnit způsob přijímání právních norem.

Otázka č. 9:

Víte co je administrativní zátěž?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
Ano	10	83 %
Ne	2	17 %
Celkem	12	100 %

Graf č. 5- Administrativní zátěž**Otázka č. 10:**

Co si představujete pod pojmem administrativní zátěž?

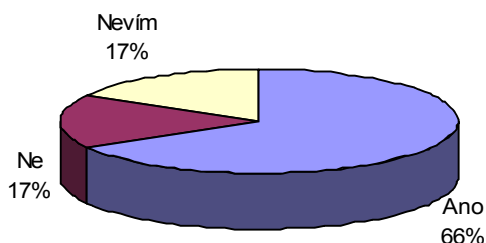
Většina dotazovaných odpověděla, že vyplývá z informační povinnosti sdělit informaci

dalš

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
 Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
 Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Otázka č. 11:

Byl na Ministerstvu zemědělství ČR proveden průzkum administrativní zátěže?		
Volba odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
Ano	8	66 %
Ne	2	17 %
Nevím	2	17 %
Celkem	12	100 %

Graf 6 - Průzkum administrativní zátěže**Otázka č. 12:*****V případě, že ano víte jak tento průzkum dopadl?***

Na tuto otázku mi zejména odpovídali pracovníci Odboru legislativního a právního, kteří mě odkázali na Analýzu administrativní zátěže podnikatelů, kterou vypracoval Odbor reformy regulace a ústřední státní správa Úřadu vlády ČR viz. tabulka č. 3.

Tabulka č. 3 – Administrativní zátěž na Ministerstvu zemědělství ČR

Právní předpisy	Počet právních předpisů	Informační povinnosti		Administrativní zátěž	
		Počet	Podíl v %	Výše v tis. Kč	Podíl v %
Zákony	1	1	100	556 000	100
Prováděcí předpisy	0	0	0	0	0
Celkem	1	1	100	556 000	100

Zdroj: <http://wtd.vlada.cz/files/urad/sor/aaz.pdf>

Otázka č. 13:

Jaké nástroje regulace se na Ministerstvu zemědělství ČR využívají nebo jestli jste měli možnost se s nimi setkat?

Menšina dotazovaných nevěděla, které nástroje regulace se využívají. Dalších 8 zúčastněných uvedli hodnocení administrativní zátěže a to z důvodu průzkumu administrativní zátěže, který na Ministerstvu zemědělství probíhal a posléze byl zpracován Úřadem vlády. Zbytek zmínil hodnocení dopadů regulace (RIA) a konzultaci, ale neměli dosud možnost tyto nástroje aplikovat.

Otázka č. 14:

Myslíte, že sankční systém je účinný prostředek v oblasti regulace a zda je zapotřebí změnit současné postihy?

- a)** Dvě třetiny považují sankční systém za účinný prostředek v oblasti regulace, neboť působí motivačně na chování subjektů. Zbývající třetina si myslí, že na většinu subjektů sankce nemají žádný vliv a to jednak z důvodu neúčelnosti (nepřiměřenosti) trestu či nezájmu o možném postihu.
- b)** Na otázku zda změnit současný sankční systém se odpovědi rozcházejí. 4 osoby odpověděli, že nový efektivní sankční systém může směřovat k zahlázení škody způsobené porušením regulace, ale je zapotřebí vzít v úvahu potřeby oběti, pachatele a veřejnosti zasažené porušením regulace. 5 osob by změnilo sankční systém a to z důvodu zvýšení důvěry občanů ve vymahatelnost práva. Zbytek dotazovaných nevěří, že by se dosáhlo lepší změny ve sankčním systému.

9. ZÁVĚR

Pro ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy jsou závazná Legislativní pravidla vlády, která detailním způsobem určují obsah návrhů právních předpisů a formální a procesní otázky přípravy. Legislativní pravidla neupravují pouze podobu návrhu zákona, ale všech druhů právních předpisů, které připravují orgány státu, tj. zákona, včetně návrhu věcného záměru zákona, nařízení vlády a vyhlášky. Praxe má však značné rezervy v naplňování daných požadavků.

K náležitostem, které by měl návrh regulace obsahovat patří řada požadavků na vyhodnocení nezbytnosti návrhu, dosahu nebo dopadů návrhu, např. předpokládaný hospodářský a finanční dosah na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí, sociální dopady, dopady na životní prostředí apod. Tyto požadavky se plní mnohdy pouze formálně, protože ani neexistují studie nebo analýzy, na základě kterých by se kvalifikované vyhodnocení mohlo provést. Neexistuje metodika, která by upravovala jejich plnění a přesně určovala co má být vyhodnoceno a jakým způsobem. Dále chybí kontrola jejich plnění, které do jisté míry zajišťuje Legislativní rada vlády, která však koncentruje svoji pozornost na legislativní aspekty navrhované regulace. Výsledkem je, že vláda a další subjekty, které o regulaci rozhodují, tak činí na základě neúplných nebo zkreslených informací. Ve schvalovací fázi, ve chvíli, kdy dochází k zásadním změnám návrhu, je zcela patrná absence nástrojů zlepšování regulace (např. RIA, měření administrativní zátěže, konzultace s dotčenými skupinami). Ve fázi zavádění regulace a jejího vymáhání neexistují žádné nástroje, které by zajišťovaly monitorování, analyzování a vyhodnocení stavu.

Na základě výše uvedených důvodů je regulatorní prostředí často kritizováno, což také vyplývá z průzkumu, který jsem provedla na Ministerstvu zemědělství České republiky. Rovněž tuto situaci můžu posoudit z praxe, neboť sedm let pracuji ve veřejné správě a to na Národním bezpečnostním úřadě (dále jen „Úřad“). Tento rok nabyl účinnosti nový zákon o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, kterým se řídí činnost Úřadu. I v průběhu přijímání tohoto zákona nedocházelo k takové konzultaci, která by měla podle mého názoru probíhat. Jednou z možných příčin spatřuji v krátkém časovém období na přípravu tohoto zákona. Toto a další nedostatky v současném přijímání právních norem vede k následným novelizacím. Uvedená čísla v kapitole Regulační prostředí této bakalářské práci hovoří sama za sebe. Nejvíce mě zaujala informace kdy v období od roku 2000 a do roku 2006 bylo novelizováno 303 zákonů ještě předtím, než nabyly účinnosti nebo během prvních

měs

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

regulace.

Rychlé přijímání stále nových a podrobnějších právních regulací vede k nestabilitě, právní nejistotě a v důsledku toho i k poklesu úcty k právu, k jeho nedodržování a ke snížení efektivity jeho vymáhání. Zatěžuje občany, podnikatelský sektor a další skupiny, a nelze se proto divit nespokojenosti, kterou vyjadřují, a jejich volání po změně.

Jelikož v současné době teprve začíná zlepšování regulace a tím i zavádění nástrojů, které mají být nápomocny při zlepšování regulace nemohli zaměstnanci Ministerstva zemědělství posoudit účinnost těchto nástrojů.

Regulace je naprosto nezbytnou součástí moderní společnosti. Zlepšování regulace neznamená přijímání bezmyšlenkovitých změn a rušení stávající regulace. Spíše se jedná o zkoumání, zda současná regulace je jediný vhodný a nejlepší způsob jak dosáhnout stanovených cílů. Proto zlepšování spočívá ve zvyšování kvality regulace, tj. přípravy, přijímání, provádění a vymahatelnosti regulace. Zlepšování kvality regulace slouží veřejnému prospěchu a zlepšuje důvěryhodnost vládních procesů. Vysoce kvalitní regulace je chrání, aniž by je zbytečně zatěžovala.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Literatura

BRÚNA, M. *Veřejná správa (po 1. lednu 2003)*. 1. vyd. Praha: Institut pro místní správu, 2003. 96 s.

JURNÍKOVÁ, Jana – KADEČKA, Stanislav. Ke vztahu státu a samosprávy. *Veřejná správa*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 22.2.2001, č. 8, příloha. Vychází týdně.

Kolektiv autorů. *Benchmarking ve veřejné správě*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. 80 s. ISBN 80-239-3933-5

Kolektiv autorů. *Řízení procesů výkonu státní správy*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. 160 s. ISBN 80-239-4098-8

Kolektiv autorů. *Veřejná správa v České republice*. 2. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, 2005. 118 s. ISBN: 80-239-4709-5

REKTOŘÍK, J. a kol. *Ekonomika veřejného sektoru*. 2. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2001. 258 s. ISBN 80-210-2550-6

REKTOŘÍK, J., ŠELEŠOVSKÝ, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2003. 212 s. ISBN 80-86119-72-6

REKTOŘÍK, J., ŠELEŠOVSKÝ, J. a kol. *Příručka pro zastupitele měst a obcí*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 1999. 174 s. ISBN 80-210-2254-X

SEDLÁČEK, V. *Role úřadů vlád ve vybraných zemích OECD – Analýza modelů koordinace ústřední státní správy*. 1. vyd. Praha: Úřad vlády ČR, 2005. ISBN 80-86734-47-1

VIDLÁKOVÁ, O. *Reformy veřejné správy*. 1. vyd. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000, 140 s. ISBN 80-7194-290-1.

Linky

Analýza veřejných služeb [online]. Ministerstvo vnitra, c2003 [cit. 2005-10-14]. Dostupný z www: <http://www.mvcr.cz/odbor/moderniz/koncepce/v_sluzby/analy_vs.html>

Iniciativa: Věnujte 10 minut pro zlepšení právního prostředí v ČR [online]. Úřad vlády ČR, c2005 [cit. 2006-08-12]. Dostupný z www: <<http://reforma.vlada.cz/10minut/>>

Cvičný test z obecné části zvláštní odborné způsobilosti [online]. Institut pro místní správu Praha, c2004 [cit. 2006-08-12]. Dostupný z www:
<<http://www.institutpraha.cz/akta/testy/>>

Hospodářský registr [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www: <<http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3485>>

Postup a hlavní směry reformy a modernizace ústřední státní správy, obsahující vyřešení gesce a organizačního zabezpečení [online]. Úřad vlády ČR, c2002 [cit. 2006-07-28]. Dostupný z www: <<http://wtd.vlada.cz/scripts/detail.php?id=6159#cil>>

Reforma regulace a reforma ústřední státní [online]. Úřad vlády, c2006 [cit. 2006-08-07]. Dostupný z www: <<http://wtd.vlada.cz/scripts/detail.php?id=4912>>

Reforma ústřední státní správy, Metodika určování velikosti a původu administrativní zátěže podnikatelů [online]. Úřad vlády, c2006 [cit. 2006-08-07]. Dostupný z www: <http://wtd.vlada.cz/files/urad/sor/metodika.pdf#search=%2209036%2F06-%22>>

Registr obyvatel [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www: <<http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3484>>

Registr územní identifikace, adres a nemovitostí [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www: <<http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3487>>

Sdílení dat a základní registry veřejné správy [online]. Ministerstvo informatiky, c2005 [cit. 2006-07-30]. Dostupný z www: <<http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=3486>>

Vstupní vzdělávání úředníků územních samosprávných celků [online]. Ministerstvo vnitra, c2002 [cit. 2005-07-30]. Dostupný z www:
<http://www.mvcr.cz/sprava/priprava/vzorove/vzor_vst.pdf>

Vzdělávání a akreditace [online]. Ministerstvo vnitra, c2002 [cit. 2006-08-21]. Dostupný z www: <http://www.mvcr.cz/sprava/priprava/databaze/nabidka_3.html>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č.1 - Členění veřejné správy	13
Obrázek č. 2 – Mapa krajů České republiky.....	16
Obrázek č. 3 – Benchmarkingový cyklus (proces)	22
Obrázek č. 4 - Vztah hospodářského registru k ostatním základním registrům a ISVS.....	29
Obrázek č. 5 – Přehled nákladů způsobenými právními předpisy.....	44

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1 - Právní předpisy vyhlášené ve Sbírce zákonů	37
Tabulka č. 2 - Seznam nařízení a obecně závazných vyhlášek krajů publikovaných letech 2001 až 2005 ve Věstnicích právních předpisů příslušných krajů.....	37
Tabulka č. 3 – Administrativní zátěž na Ministerstvu zemědělství ČR.....	51

SEZNAM GRAFŮ

Graf č. 1 – Doba zaměstnání ve veřejné správě (v letech)	47
Graf č. 2 – Věková struktura dotazovaných	47
Graf č. 3 – Úroveň vzdělání.....	48
Graf č. 4 - Používání nástrojů regulace.....	49
Graf č. 5- Administrativní zátěž	50
Graf 6 - Průzkum administrativní zátěže	51

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Usnesení vlády České republiky ze dne 17. března 2004 č. 237

Příloha č. 2: Popis veřejné služby

Příloha č. 3: Vzor osvědčení o absolvování vstupního vzdělávání

Příloha č. 4: Řazení kurzů ZOZ dle správních činností

Příloha č. 5: Cvičný test z obecné části ZOZ

Příloha č. 6: Usnesení vlády České republiky ze dne 13. dubna 2005 č. 420

Příloha č. 7: Usnesení vlády ze dne 13. dubna 2005 č. 421

Příloha č. 8: Dotazník „Věnujte 10 minut pro zlepšení právního prostředí v ČR“

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 17. března 2004 č. 237 + P

o Postupu a hlavních směrech reformy a modernizace
ústřední státní správy, obsahující vyřešení gesce a organizačního zabezpečení

Vazba na záznam z jednání vlády:

V l á d a

I. s c h v a l u j e Postup a hlavní směry reformy a modernizace ústřední státní správy, obsahující vyřešení gesce a organizačního zabezpečení, uvedené v části III materiálu č.j. 178/04 (dále jen “Postup”);

II. s o u h l a s í

1. s převodem gesce za reformu a modernizaci ústřední státní správy a její koordinaci z Ministerstva vnitra na Úřad vlády, a to k 1. dubnu 2004,

2. s převodem 4 funkčních míst a příslušných rozpočtových prostředků z Ministerstva vnitra na Úřad vlády;

III. p o v ě ř u j e vedoucí Úřadu vlády zajištěním prací na reformě a modernizaci ústřední státní správy;

IV. u k l á d á

1. 1. místopředsedovi vlády a ministru vnitra a vedoucí Úřadu vlády předložit do 25. března 2004 místopředsedovi vlády a ministru financí vzájemně odsouhlasený delimitační protokol, a to ve vazbě na objemy finančních prostředků, uvedené v bodě IV/2a tohoto usnesení,

2. místopředsedovi vlády a ministru financí

a) provést na základě delimitačního protokolu, uvedeného v bodě IV/1 tohoto usnesení rozpočtové opatření k převodu

finan

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

rok 2004 ve výši 1

557 tis. Kč, z toho

aa) 1 117 tis. Kč na platy zaměstnanců včetně povinného pojistného placeného zaměstnavatelem a převodu do Fondu kulturních a sociálních potřeb,

ab) 440 tis. Kč na ostatní běžné výdaje,

b) upravit závazné objemy prostředků na platy a ostatní platby za provedenou práci a počty zaměstnanců v rozpočtové kapitole Ministerstva vnitra a v rozpočtové kapitole Úřadu vlády pro rok 2004 v návaznosti na bod IV/2a tohoto usnesení,

3. vedoucí Úřadu vlády předložit vládě do 31. března 2005 návrh dalšího postupu realizace reformy a modernizace ústřední státní správy v letech 2005 až 2010, který bude vycházet z aktuálního vývoje a výstupů některých projektů uvedených v Postupu,

4. členům vlády, vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy a předsedům Českého telekomunikačního úřadu a Rady pro rozhlasové a televizní vysílání splnit ve vazbě na obsah projektů uvedených v Postupu úkoly uvedené v příloze tohoto usnesení.

Provedou:

členové vlády a
vedoucí ostatních ústředních
orgánů státní správy,
předsedové Českého
telekomunikačního úřadu,
Rady pro rozhlasové a
televizní vysílání

1. místopředseda vlády

Mgr. Stanislav G r o s s , v. r.

P ř í l o h a

k usnesení vlády

ze dne 17. března 2004 č. 237

H a r m o n o g r a m

k Postupu a hlavním směrům reformy a modernizace

ústřední státní správy, obsahující vyřešení gesce a organizačního zabezpečení

1. mí

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

- a) ve spolupráci s vedoucí Úřadu vlády (GŘSS) v návaznosti na projekt “E.1 Rozvoj finančního a výkonového managementu” vládě do 31. prosince 2004 plán na podporu a tvorbu výkonového a finančního managementu v ústřední státní správě,
- b) ve spolupráci s 1. místopředsedou vlády a ministrem vnitra, ministrem průmyslu a obchodu a vedoucí Úřadu vlády v návaznosti na projekt “E.2 Využití soukromých zdrojů pro veřejné investice” vládě do 31. prosince 2005 návrh pravidel pro společné investice veřejného a soukromého sektoru,
- c) ve spolupráci s 1. místopředsedou vlády a ministrem vnitra a vedoucí Úřadu vlády (GŘSS) v návaznosti na projekt “E.3 Sjedenocení a prohloubení kontroly v ústřední státní správě” vládě do 31. prosince 2004
- ca) analýzu o současném systému kontroly ve státní správě,
- cb) koncepci kontroly ve státní správě, která se zaměří na kontrolu cílů (účelů) a výkonů ústředních správních úřadů,
2. 1. místopředseda vlády a ministr vnitra předloží ve spolupráci s ministrem informatiky a vedoucí Úřadu vlády v návaznosti na projekt “B.3 Lepší koordinace ústřední státní správy směrem k územní veřejné správě” vládě do 31. prosince 2004 analýzu koordinačních mechanismů ústřední státní správy vůči územní veřejné správě,
3. místopředseda vlády pro výzkum a vývoj, lidská práva a lidské zdroje předloží ve spolupráci s ministrem informatiky a vedoucí Úřadu vlády v návaznosti na projekt “B.4 Řízení znalostí” vládě do 31. prosince 2004 upřesnění záměru systému předávání znalostí, parametry a předpoklady pro využití výstupů z procesní analýzy,
4. ministr informatiky připraví v návaznosti na projekt “C.3 E-government” do 31. prosince 2004
- a) zadání a zprovoznění druhé fáze portálu veřejné správy a informuje vládu o vývoji,
- b) ve spolupráci s 1. místopředsedou vlády a ministrem vnitra vytvoření základního výměnného formátu pro komunikaci mezi úřady veřejné správy,
5. vedoucí Úřadu vlády připraví výstup projektu “A.1 Identifikace poslání (cílů) ústředních správních úřadů” a příslušné části projektu “B.1 Moderní manažerské techniky v ústředních správních úřadech” a “C.2 Reforma regulace v ústřední státní správě” a informuje o výsledcích vládu v dokumentu vypracovaném ve vazbě na bod IV/3 tohoto usnesení,
6. členové vlády, vedoucí ostatních ústředních orgánů státní správy a předsedové Českého telekomunikačního úřadu a Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- a) v návaznosti na projekt “C.3 E-government”
- aa) zajistí do 30. června 2004 a ministru informatiky na jeho žádost předají doplnění životních situací podle standardu ISVS a budou je nadále pravidelně aktualizovat a doplňovat,
- ab) zhodnotí do 30. června 2004 možnosti postupu elektronizace veřejných služeb, které mají ve svých kompetencích a předloží analýzu ministru informatiky, která bude obsahovat také zmapování případných dalších životních situací, v

současné době žádných konkrétních výměnných formátů

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

b) navrhnou v návaznosti na projekt “A.1 Identifikace poslání (cílů) ústředních správních úřadů” do 31. července 2004 vedoucí Úřadu vlády k využití definici poslání svého úřadu a uvedou střednědobé cíle v souladu s tímto posláním a s prioritami vlády,

c) zašlou vedoucí Úřadu vlády v rámci připomínkového řízení veškeré návrhy materiálů předkládaných vládě, které se týkají reformy nebo modernizace ústřední státní správy.

POPIS VEŘEJNÉ SLUŽBY

1. Veřejná služba (název)		
2. Platná právní úprava , ze které poskytování veřejné služby vychází (včetně příslušného paragrafu **)		
- legislativa EU zpracována	ANO **)	NE *)
3. Kdo je uživatelem - zákazníkem veřejné služby = cílovou skupinou: **)		
4. Garant služby: **) - práva garanta - povinnosti garanta Pokud neexistuje právní úprava, jak je stanoven garant?		
5. Poskytovatel služby - práva poskytovatele - povinnosti poskytovatele Způsob poskytování veřejné služby: **) - jak jsou poskytovatelé vybíráni **) - existují pravidla a kvalitativní standardy výběru poskytovatelů služeb: **)		
6. Elektronické poskytování veřejné služby **) - je popis služby zpřístupněn podle zákona č. 106/1999 Sb.		
	ANO **)	NE *)
7. Způsob financování služeb: **) - jak je zajištěna transparentnost použití veřejných finančních prostředků? **)		
8. Kontrola kvality poskytované služby: **) - garanta veřejné služby **) - poskytovatele veřejné služby **) - dostupnost VS časová a místní **) - kvalitativní standardy **) - kvantitativní standardy **) - efektivnosti veřejných finančních prostředků **) - jak je zajištěna transparentnost vztahů mezi garantem a poskytovatelem **)		
9. Důsledky neposkytnutí služby nebo neposkytnutí v odpovídající kvalitě nebo kvantitě a sankce uplatněné vůči: **) - garantovi veřejné služby - poskytovateli veřejné služby - existuje právní nárok občana na poskytnutí veřejné služby		
	ANO **)	NE *)
10. Zpětná informační vazba:		
	ANO **)	NE *)
11. Jak je zabezpečena dostupnost? - běžná minimální úroveň - doporučená úroveň - cílová úroveň Navrhněte potřebné změny: **) - dostupnost veřejné služby (místní, časovou nebo prostřednictvím Internetu) - kvalitativní standardy - kvantitativní standardy		
12. Došlo po zániku okresních úřadů ke vzniku problémů s dostupností služeb pro občany **) - pokud ano, navrhněte legislativní řešení situace: **)		
Zpracoval (jméno, odbor, linka, datum):		

*) Nehodící se škrtněte

**) Rozsah odpovědi zvolte dle potřeby, doporučuje zachovat pouze věcnou strukturu tabulky

Vzor osvědčení

Název akreditované vzdělávací instituce

*vydává v souladu se zněním § 19 , odst 3 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních
samosprávných celků a o změně některých zákonů*

o s v ě d ě n í

o absolvování vstupního vzdělávání

*titul, jméno a příjmení
datum narození*

*absolvoval vstupní vzdělávání ve dnech.....,
obsahující tyto disciplíny:
délka kurzu (počet hodin)*

*Číslo akreditace vzdělávací instituce:
Číslo akreditace vzdělávacího programu:
Datum a místo vydání osvědčení:
Razítko a podpis statutárního zástupce:*

0	obecná část ZOZ
1	při správním rozhodování a dozorové činnosti v silničním hospodářství
2	v silniční dopravě
3	při přestupkovém řízení ve věcech bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na úseku dopravy a silničního hospodářství
4	při správním řízení a dozorové činnosti při provozování drah a drážní dopravy
5	při finančním hospodaření územních samosprávných celků a jeho přezkumu
6	při správě daní a poplatků
7	při památkové péči a správě sbírek muzejní povahy
8	v územním plánování
9	při územním rozhodování a rozhodování na úseku stavebního řádu a vyvlastnění
10	při řízení o dávkách a službách sociální péče
11	při provádění státní sociální podpory
12	při sociálně-právní ochraně dětí
13	při správním rozhodování o řidičských oprávněních a řidičských průkazech
14	při správě živnostenského podnikání
15	při přípravě a realizaci hospodářských opatření pro krizové stavy
16	ve školství
17	při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku
18	při správě matrik a státního občanství
19	při vedení evidence obyvatel a vydávání občanských průkazů a cestovních dokladů
20	při zajištění ochrany obyvatel a krizovém řízení
21	ve zdravotnictví
22	ve vodním hospodářství
23	v lesním hospodářství a myslivosti
24	v zemědělství
25	v ochraně přírody a krajiny
26	v ochraně ovzduší
27	v hospodaření s odpady a nakládání s obaly
28	při ochraně zdraví a životního prostředí před škodlivými účinky chemických látek a chemických přípravků a prevenci havárií způsobených těmito látkami
29	při posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevenci a omezování znečištění
30	při ochraně zemědělského národního fondu

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Cvičný test z obecné části zvláštní odborné způsobilosti

Následující otázky nejsou obsaženy v testech, které se používají pro písemnou část ověření obecné části zvláštní odborné způsobilosti zkouškou. Pouze se jim podobají svou konstrukcí a obtížností

1. Právo hlasovat v místním referendu má

- a) občan České republiky starší 21 let, který je v obci, v níž se koná místní referendum, přihlášen k trvalému pobytu
- b) osoba, která má právo volit do zastupitelstva obce
- c) občan České republiky nebo občan členských států Evropské unie starší 21 let, který je v obci, v níž se koná místní referendum, přihlášen k trvalému pobytu

2. Správním aktem není

- a) rozhodnutí, které zakládá, mění nebo ruší práva či povinnosti určité osoby
- b) rozhodnutí, které deklaruje, že určitá osoba má nějaká práva nebo povinnosti
- c) právní předpis vyhlášený ve Sbírce zákonů, právní předpis územních samosprávných celků

3. Zastupitelstvo kraje

- a) nemůže předkládat návrhy na zrušení právních předpisů
- b) je oprávněno předkládat návrhy zákonů Poslanecké sněmovně
- c) vydává v oblasti přenesené působnosti obecně závazné vyhlášky

4. Nařízení obce musí být schváleno

- a) nadpoloviční většinou členů zastupitelstva obce přítomných na zasedání (v obcích, kde není zřízena rada obce)
- b) nadpoloviční většinou členů rady obce přítomných na schůzi
- c) nadpoloviční většinou všech členů rady obce

5. Mezi náležitosti podání mimo jiné patří

- a) v

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

- b) v případě fyzické osoby jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého pobytu
- c) v případě právnické osoby její název nebo obchodní firma, identifikační číslo nebo obdobný údaj, adresa sídla, jméno a rodné číslo osoby oprávněné za tuto právnickou osobu jednat

6. Ve správním řízení

- a) lze písemnosti předkládat výhradně v českém jazyce
- b) lze písemnosti předkládat v českém jazyce a také ve slovenštině
- c) není možné vyhotovovat úřední písemnosti ve slovenštině

7. Pokud jde o dobrovolné svazky obcí, platí, že

- a) jejich členy mohou být územní samosprávné celky
- b) předmětem jejich činnosti mohou být pouze záležitosti, které patří do přenesené působnosti obce
- c) jde o právnické osoby

8. Pokud jde o právní předpisy hlavního města Prahy, platí, že

- a) vydávání obecně závazných vyhlášek a nařízení zákon vyhrazuje zastupitelstvu hlavního města Prahy
- b) vydávání obecně závazných vyhlášek zákon vyhrazuje radě hlavního města Prahy, vydávání nařízení pak zastupitelstvu hlavního města Prahy
- c) vydávání obecně závazných vyhlášek zákon vyhrazuje zastupitelstvu hlavního města Prahy, vydávání nařízení pak radě hlavního města Prahy

9. Zákony

- a) jsou produktem zákonodárné moci svěřené Poslanecké sněmovně
- b) může zrušit jen zákon nebo ústavní zákon, popřípadě Ústavní soud
- c) mají vyšší právní sílu než zákonná opatření Senátu

10. Subordinační veřejnoprávní smlouvy

- a) se uzavírají mezi subjekty veřejné správy
- b) jsou smlouvami uzavíranými mezi subjektem veřejné správy a osobou (fyzickou nebo právnickou), ke které výkon veřejné správy směřuje
- c) jsou spojovány především s územní samosprávou (týkají se např. výkonu přenesené působnosti obcí, vytváření dobrovolného svazku obcí, změny území obcí a podobně)

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

11. Statut hlavního města Prahy

- a) schvaluje rada hlavního města Prahy
- b) se vydává obecně závaznou vyhláškou
- c) nesmí obsahovat úpravu záležitostí, které nejsou výslovně zmíněny v zákonu o hlavním městě Praze

12. Obecně závazné vyhlášky kraje

- a) schvaluje výhradně zastupitelstvo kraje
- b) schvaluje výhradně rada kraje
- c) schvaluje zastupitelstvo kraje; v odůvodněných případech může zastupitelstvo tuto svou pravomoc přenést na jiný orgán kraje

13. Vedoucí úřadu

- a) je vedoucí úředník, který vykonává funkci tajemníka obecního úřadu, ředitele krajského úřadu nebo Magistrátu hlavního města Prahy nebo tajemníka úřadu městské části hlavního města Prahy; v obcích, kde funkce tajemníka není zřízena nebo kde není tajemník ustanoven, plní úkoly vedoucího úřadu starosta
- b) je každý vedoucí úředník
- c) není vedoucím zaměstnancem ve smyslu zákoníku práce a nemůže tedy ukládat podřízeným pracovní úkoly a kontrolovat jejich práci

14. Ředitel krajského úřadu

- a) nesmí vykonávat funkce v politických stranách a v politických hnutích, nesmí být ani poslancem, ani senátorem Parlamentu ČR, může však být členem zastupitelstva kraje
- b) je do své funkce jmenován a odvoláván hejtmanem kraje po předchozím souhlasu zastupitelstva kraje
- c) je do své funkce jmenován a odvoláván hejtmanem kraje po předchozím souhlasu ministra vnitra

15. Podle současné platné právní úpravy

- a) je obec městysem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády
- b) je obec městysem, pokud byla oprávněna užívat označení městys před 17. květnem 1954, přičemž nemusí o oprávnění užívat označení městys požádat předsedu Poslanecké sněmovny
- c) obec nemůže být městysem

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

16. Mezi správní orgány spadají

- a) pouze orgány státní správy
- b) nejen orgány státní správy, ale také orgány územních samosprávných celků, a to bez ohledu na to, zda vykonávají samostatnou nebo přenesenou působnost
- c) orgány moci výkonné a soudní

17. Úřední deska správního orgánu umožňující dálkový přístup

- a) musí obsahovat všechno, co je umístěno na klasické úřední desce
- b) nemusí obsahovat všechny texty a dokumenty, které jsou umístěny na klasické úřední desce; stačí zde uvést pouze jejich soupis a odkaz na klasickou úřední desku
- c) je jako povinná stanovena od 1. ledna 2005 v souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

18. Mimořádné opravné prostředky

- a) se používají v případech, kdy správní rozhodnutí již nabylo právní moci
- b) jsou přezkumné řízení, obnova řízení, nové rozhodnutí a rozklad
- c) se používají tehdy, pokud chceme napadnout nepravomocné správní rozhodnutí

19. Pravomocně uloženou pořádkovou pokutu může správní orgán, který ji uložil novým rozhodnutím

- a) prominout nebo snížit, pokud s tím souhlasí nadřízený orgán
- b) prominout nebo snížit
- c) prominout, snížit nebo zvýšit

20. Hejtman kraje

- a) je volen zastupitelstvem kraje z řad jeho členů
- b) nemůže být členem rady kraje
- c) je za výkon své funkce zodpovědný radě kraje

21. Kraj může v samostatné působnosti uložit pokutu podle zákona o krajích

- a) až do výše 2 000 000 Kč, a to fyzické osobě, která je podnikatelem, nebo právnické osobě, pokud poruší povinnost stanovenou právním předpisem kraje

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

b) fyzické osobě, která je podnikatelem, nebo právnické osobě, a to v případě, že porušila povinnost stanovenou právním předpisem kraje; výše takové pokuty není v zákoně o krajích omezena, řídí se zákonem o přestupcích

c) pokud fyzická osoba, která je podnikatelem, nebo právnická osoba poruší povinnost stanovenou právním předpisem kraje

22. Účastník se může dát ve správním řízení zastupovat na základě plné moci. Plná moc

a) může mít pouze písemnou formu

b) může být písemná nebo udělená ústně do protokolu

c) může být pouze písemná; vyžaduje se úřední ověření podpisu

23. Stanovení rozdělení pravomocí v obecním úřadu (včetně zřizování odborů a oddělení) je vyhrazeno

a) radě obce

b) zastupitelstvu obce

c) tajemníkovi obecního úřadu

24. Pokud se doručuje na elektronickou adresu

a) je písemnost doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou opatřenou jeho zaručeným elektronickým podpisem

b) je nutné doručení této písemnosti ihned po obdržení potvrdit zprávou opatřenou zaručeným elektronickým podpisem adresáta a později také písemně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb

c) je písemnost doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát písemně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb

25. Obecně závazné vyhlášky obcí se vyhláší tak, že se vyvěsí na úřední desce obecního úřadu té obce, která je vydala, po dobu

a) 30 dnů

b) 15 dnů

c) nezbytně nutnou

26. Funkce tajemníka obecního úřadu

a) se povinně zřizuje v obcích s pověřeným obecním úřadem a v obcích s rozšířenou působností

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

- b) se povinně zřizuje ve všech obcích
- c) je slučitelná s funkcemi v politických stranách a v politických hnutích

27. Rada obce

- a) je tvořena starostou, místostarostou a dalšími členy rady, které volí zastupitelstvo obce z řad občanů obce
- b) má nejméně 3 a nejvíce 11 členů
- c) má nejméně 5 a nejvíce 11 členů

28. Občanem kraje

- a) je fyzická osoba, která je státním občanem České republiky a zdržuje se v některé obci nebo na území vojenského újezdu v územním obvodu kraje
- b) je fyzická osoba, která je státním občanem České republiky a zdržuje se v některé obci v územním obvodu kraje
- c) je fyzická osoba, která je státním občanem České republiky a je přihlášena k trvalému pobytu v některé obci nebo na území vojenského újezdu v územním obvodu kraje

29. Statutární města

- a) mohou (ale nemusí) své území členit na městské obvody nebo městské části
- b) jsou jmenovitě uvedena v Ústavě ČR
- c) musí své území členit na městské obvody nebo na městské části

30. Pro procesněprávní lhůty pro provedení úkonu účastníku správního řízení platí, že

- a) zmeškání úkonu v takové lhůtě lze z vážných důvodů a na požádání prominout
- b) zmeškání úkonu v takové lhůtě nelze prominout
- c) zmeškání úkonu v takové lhůtě lze na požádání prominout z důvodů taxativně uvedených ve správním řádu

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 13. dubna 2005 č. 420

k návrhu postupu začlenění metody
pro hodnocení dopadu regulace na podnikatelské prostředí
do procesu přípravy regulace (RIA)

V l á d a

I. s c h v a l u j e návrh postupu začlenění metody pro hodnocení dopadu regulace na podnikatelské prostředí do procesu přípravy regulace (RIA), obsažený v části III materiálu č.j. 430/05 s úpravou podle připomínek vlády;

II. u k l á d á

1. vedoucímu Úřadu vlády předložit vládě do 31. prosince 2006 Směrnici pro hodnocení dopadu regulace na podnikatelské prostředí upravenou na základě pilotních projektů ve smyslu bodu I tohoto usnesení a ve spolupráci s ministrem a předsedou Legislativní rady vlády předložit návrh příslušné úpravy Legislativních pravidel vlády,

2. členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy, předsedovi Českého telekomunikačního úřadu a předsedovi Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

a) spolupracovat s vedoucím Úřadu vlády při plnění úkolů vyplývajících z bodu I tohoto usnesení,

b) předkládat vládě spolu s materiály legislativní povahy hodnocení dopadů na podnikatelské prostředí v rozsahu stanoveném v bodě I tohoto usnesení.

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Provedou:

členové vlády,
vedoucí ostatních ústředních
orgánů státní správy,
předsedové Rady pro rozhlasové a
televizní vysílání,
Českého telekomunikačního úřadu

Na vědomí:

hejtmani

Předseda vlády

JUDr. Stanislav G r o s s , v. r.

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 13. dubna 2005 č. 421

o snižování administrativní zátěže podnikatelů

V l á d a

I. s c h v a l u j e

1. Akční plán snižování administrativní zátěže podnikatelů, obsažený v části III materiálu č.j. 431/05 (dále jen „Akční plán“),
2. Metodiku určování velikosti a původu administrativní zátěže podnikatelů, obsaženou v části IV materiálu č.j. 431/05;

II. u k l á d á

1. členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy, předsedovi Českého telekomunikačního úřadu a předsedovi Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

a) zajistit řádné plnění úkolů vyplývajících z bodu I tohoto usnesení,

b) v souladu s Akčním plánem zaslat vedoucímu Úřadu vlády do 30. září 2005 podklady pro zpracování analýzy administrativní zátěže podnikatelů,

2. vedoucímu Úřadu vlády předložit vládě do 31. prosince 2005 analýzu administrativní zátěže podnikatelů a ve spolupráci s ministrem a předsedou Legislativní rady vlády předložit vládě návrh na změnu Legislativních pravidel vlády v souladu s

Akční

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Provedou:

členové vlády,
vedoucí ostatních ústředních
orgánů státní správy,
předsedové Rady pro rozhlasové
a televizní vysílání,
Českého telekomunikačního
úřadu

Předseda vlády

JUDr. Stanislav G r o s s , v. r.

DOTAZNÍK

Použijte prosím tento dotazník pro zapsání Vašeho podnětu. Vyplňte prosím všechny povinné údaje, jinak Váš podnět nebude moci být zpracován.

Před tím než začnete vyplňovat dotazník můžete nahlédnout do [Průvodce dotazníkem](#), který Vám usnadní další práci. V případě, že budete potřebovat pomoc, kontaktujte nás na adrese 10minut@vlada.cz.

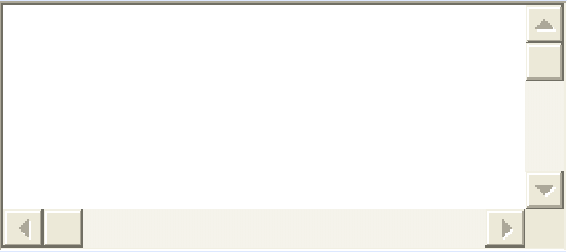
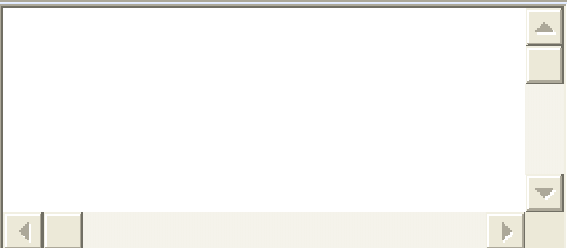

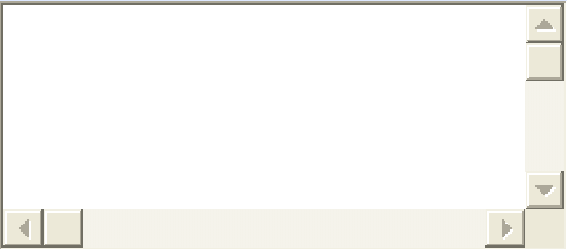
Jestliže nám nemůžete zaslat vyplněný dotazník elektronicky, pošlete nám ho prosím vytištěný na adresu :

Úřad vlády ČR
Odbor reformy regulace a ústřední státní
správy
Nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1 – Malá Strana

*Položky označené * jsou povinné a je nutné je vyplnit.*

Identifikační údaje odesílatele	Datum: 12.08.2006
Kategorie:*	fyzická osoba
Předmět činnosti:*	činnosti v oblasti nemovitostí a pronájmu
<i>Následující údaje nejsou povinné, ale pokud je neuvedete, nebudeme Vás moci kontaktovat v případě, že bychom potřebovali Váš podnět upřesnit. Potom může být Váš podnět vyřazen, protože ho nebudeme schopni identifikovat.</i>	
E-mail:	<input type="text"/>
Telefon:	<input type="text"/>
Pokud jste podnikatel, zaškrtněte, prosím, do jaké kategorie se řadíte:	☐ OSVČ (živnostníci) bez zaměstnanců ☐ drobný podnikatel (do 10 zaměstnanců) ☐ malý a střední podnikatel (10 až 250 zaměstnanců) ☐ velký podnikatel (nad 250 zaměstnanců)

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!
Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Podnět	
Uvedte prosím přesné číslo a/nebo název zákona/vyhlášky, příslušné ustanovení zákona/vyhlášky jinak nebude možné váš podnět přesně identifikovat a dále zpracovat. Pro usnadnění jsme vybrali několik klíčových zákonů, ze kterých si můžete vybrat.	
Číslo a/nebo název zákona / vyhlášky:*	Autorský zákon
Jiné číslo a/nebo název zákona / vyhlášky: (pole vyplňte pouze v případě, pokud nenaleznete odpovídající klíčové slovo v poli Číslo a/nebo název zákona / vyhlášky)	
Ustanovení zákona/vyhlášky (§ odst. písm.):*	
Odpovědný úřad:*	Český báňský úřad
Bez popisu problému, který vidíte v zákoně/vyhlášce, a jeho zdůvodnění nemůžeme hledat prostředky k nápravě. Budte prosím co nejpřesnější.	
Problém je způsoben tím jak je zákon/vyhláška	☐ napsán/a ☐ aplikován/a ☐ vymáhán/a
Popis problému:*	
Zdůvodnění, proč považujete za problematické:*	
Uvítáme pokud zároveň navrhnete, jak lze věc řešit jiným způsobem.	

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
 Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
 Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Návrh řešení:

Pro odeslání stiskněte prosím tlačítko „Odeslat“. Po odeslání se Vám otevře nový dotazník, ve kterém již budou uloženy Vaše identifikační údaje, a můžete pokračovat v psaní dalšího podnětu.

Pokud jste již napsali vše, co jste chtěli, děkujeme Vám za spolupráci i Váš čas. Budeme rádi, když si přečtete i další informace, které Vám Úřad vlády ČR nabízí na stránkách

www.reforma.vlada.cz

ÚDAJE PRO KNIHOVNICKOU DATABÁZI

Název práce	Modernizace veřejné správy
Autor práce	Jitka Zálešáková
Obor	Veřejná ekonomika a správa
Rok obhajoby	2006
Vydavatel práce	Masarykův úřad vlády ČR

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF!
 Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat!
 Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>

Anotace	Modernizaci veřejné správy předcházela reforma veřejné správy. První fáze reformy veřejné správy znamenala ustanovení krajů a související přesun řady kompetencí z ústřední státní správy, Realizace druhé fáze reformy veřejné správy znamenala zrušení okresních úřadů a rovněž přesun kompetencí na kraje a obce. Na úrovni územní veřejné správy se tak v posledním období uskutečnily výrazné systémové změny, které zahájily modernizaci veřejné správy. Týká se zejména oblastí zlepšování regulace, kontroly veřejné správy, informatizace veřejné správy, systém vzdělávání úředníků a kvality veřejných služeb.
Klíčová slova	modernizace, veřejná správa, reforma, kontrola veřejné správy, benchmarking, veřejné služby, informatizace, vzdělávání úředníků, regulace.

Tento dokument byl zhotoven v Print2PDF.!

Po registraci Print2PDF se tato informace nebude zobrazovat.!

Produkt Print2PDF lze zakoupit na <http://www.software602.cz>